

ANTONII ALSOPI
AEDIS CHRISTI OLIM ALUMNI
ODARUM

LIBRI DUO.

LONDINI,
MDCCLII.

ANTHONY & SONS

PRINTERS & PUBLISHERS

OLD A R U M

1881 D U O

L O N D O N

MCCCL

NOBILISSIMO PRINCIPI

THOMAE HOLLES

DUCI DE NEWCASTLE.

I fausto pede, quo potes, Thalia,
Et persta vigil ad fores PELHAMI:
Et, cum publica res Britanniarum
Permittat tetricis abesse curis,
Hunc dones humili manu libellum.
Nec vultus metuas severiores:
Nam, quanquam sapit altioris omnem
Doctrinam ingenii, arduasque regum
Versat res animo sciens capaci;
Non

Non doctae tamen immemor juventae,
Queis interfuit, atriis Elifae,
Artes ingenuas amat fovere,
Phoebeisque choris adesse Princeps.

Non affers rudis ingeni labores:
ALSOPi Lyra, vel suo vigore,
Ter denos superasse jactat annos:
Sed, si nomine gaudeat PELHAMI,
Non ullo metuet perire feclo.

(I)

ANTONII ALSOP
ODARUM

LIBER PRIMUS.

I.

TE DEUM.

TE Deum læto celebramus hymno;
Te Deum, Te nos Dominum fatemur;
Te Patrem æternum veneratur omnis,
Qua patet, orbis.

Voce Te lætâ chorus Angelorum,
Te vocant alti spatia ampla cæli,
Quæque circumstant folium supremi
Agmina regis.

Te Cherubini fine fine clamant;
Et Seraphini fine fine clamant,
Sancte! dicentes, iterumque Sancte!
Sancte! potentum

B

Rex

Rex Deusque exercituum timende !
Gloria immensum tua complet orbem ;
Vasta Majestas tua complet alti
Atria cæli.

Hinc Tibi laudes dat Apostolorum
Turba ; respondent focii Prophetæ ;
Martyrum claudunt celebrationem
Splendidus ordo.

Quotquot in sacros ubicunque coetus
Junxerit cultus fideique norma,
Te Deum unitis animis & uno
Ore fatentur :

Te Patrem immensæ dominationis ;
Unicum agnoscunt et honore plenum
Filium, Patri æquiparem, coævum, æ-
queque potentem :

Spiritum laudant Dominum Deumque
Gratiæ et vitæ æthereæ datorem.

Christe, Te nunquam peritura vestit
Gloria Regem :

Ortus æterno es Patre sempiternus
 Filius : nec Te piguit subire,
 Unde homo humanum genus expiaries,
 Virginis alvum.

Tu simul morti caput ac dedisti
 Mortis atque orci domitor, repente
 Ostium cæli resonabat, intro-
 ite, fideles.

Gloriâ cinctus folio in supremo
 Affides dextræ Patris ; et sedebis,
 Ultimum donec sua cuique reddas
 Ante tribunal.

Adjuva, Judex hominum futurus
 Adjuva fervos Tibi supplicantes,
 Quos tuus sanguis, pretium ter amplum,
 Morte redemit.

Fac tui servi numerentur usque
 Cælites inter pariter beati :
 Protege et semper rege quot tuus grex
 Rite vocantur.

Tolle in æternum altius altiusque
Gloriâ ornatos : hodie in diesque
Diceris magnus ; coleris colerisque
Omne per ævum.

Fac diem hunc recto pede transeamus
Labis immunes : miserere nobis,
O Deus, nobis miserere. amoris
Ætherei lux
Surgat in cunctos Tibi qui fideles ;
Surgat in me qui Tibi fido : noli
O Deus, noli exitio, Deus mi,
Tradere servum.

II.

IN OBITUM REGINÆ MARIÆ.

O Umbra Divis mista volentibus !
Matura sacris heu ! nimium choris,
Quæ patrio donata cælo
Inter avos atavosque regnas !

O! quæ receptum in fidera Carolum
 Utrumque spectas! O! cūi brachiis
 Occurrit expansis Elifa
 Et capiti nova ferta nectit!
 Spectare ab alto si vacat æthere
 Terras relictas; si lachrymabiles
 Luctūs triumphos, et sepulchri
 Cernere non vacuos honores:
 Videbis Iſin nunc tua funera
 Plorare, et umbræ carmina nobili
 Donata consecrare, partem
 Funerei haud minimam triumphi:
 Videbis atras ut decoret vias
 Pullatus ordo Virginum, amabili
 Decora luctu turba, telæ
 Immemores simul et choreæ:
 Videbis aegro murmure conqueri
 Durum relicto cuspide militem;
 Tuumque jam primum propinquo
 Nassaïdem trepidare fato.

Hic inter omnes impavidus stetit
 Mortis tumultus ; undique militum
 Turmas ruentes, ultimosque

Audierat gemitus cadentûm.
 Illum nec armis fusus Hibernicis
 Senilis Heros ; nec tua funera,
 Graftone, nobilesque rapti
 Talmasii quatiunt ruinæ.

Tu prima magni pectora Conjugis,
 Maria, frangis ; jam refugit metu
 Percussus Heros, et madenti
 Infolitus tremit ore pallor.

Tu leniebas consilio Ducis
 Duros labores ; Tu, Dea, gaudium
 Quæ semper illi, quæ Britannis
 Una dabas, dabis una luctum.

Eheu ! genarum purpureum decus,
 Eheu ! nitentis fulgura luminis,
 Formæque flores heu ! caducos
 Corripuit maculosa pestis.

Quis jam levabit, quis miserabiles

Luctus egeni? quis viduae feret

Solatum? quis dulce reddet

Auxilium fragili senectae?

Absente quis nunc incolumes duce

Praestabit Anglos? imperium maris

Quis afferet? quis tradet igni

Celtiacas iterum carinas?

En! flamma ferventi aequore volvitur.

Contraria: en! puppes avido Thetis

Mergit barathro, femiustos

Dum liquidus lavat ignis artus.

En! acta nigro sulphuris impetu

Surgunt in altum corpora fumea:

En! spectro nubes inter altas

Attonitos volitare Gallos.

Frustra at Mariae tempora laureae

Cingunt Coronae; frustra agit Anglia

Victrix triumphos: Gallicanis

Sævior heu! Libitina telis

Divam

Divam subegit. Non populi preces
 Te, chara, servant; non miserae graves
 Gentis querelae: non repellit
 Fulmineum tua laurus ictum.
 Frustra auget undas navita fletibus,
 Damnatque Parcas et sua fidera,
 Armatque classes: heu! sepultam
 Nulla ratis Dominam reducet.
 Quin interemptâ restat adhuc Deâ
 Spes una; restat Nassaïdes, suae
 Custos Britanniae, superque
 Celtiacas metuendus oras.
 I, magne Princeps, Borbonias tuo
 Expelle naves victor ab aequore;
 Et Gallicae agnoscant triremes
 Supplicibus tua signa velis.

III.

IN OBITUM GEORGII PRINCIPIS DANIAE.

CUR non, ut olim, Diva sciens lyrae,
Audis vocantem? flebile cur fugis

Movere plectrum, luctuosi

Carminis officium recusans?

Nam nec jocosum fas tibi perpetim

Sperare pensum; nec vacuum ciet

Testudo luctum; nec dolentem

Destituit sua fama Musam.

Non sic Mariam passa silentio

Perire; non Glovernus ubi occidit,

Obmutuit torpens Camoena :

Quidni et in hunc facilis laborem

Se tradat ultro? Surgite, vos, quibus

Feliciorem Cynthus indolem

Indulfit, augustosque manes

Non humili memorate cantu.

C

Vos,

Vos, Regiae Arces, Tuque, Domus meae
 Nutrix juventae, jure mihi aedibus
 Praelata cunctis, quas benignus
 Ingenuo lavat Isis amne,
 Wolfaea fedes! o citharae potens!
 O fueta centum vocibus eloqui!
 I, pange carmen; I, recentem
 Adde Ducis tumulo coronam.
 Dic quo per hostes impete Georgius
 Incessit acer; dic ut ad arduos
 Contendit ausus, Suevonumque
 Arva rubro madefecit imbre.
 Dic ut phaselis Angliacis viam
 Munivit immensum oceanum supra,
 Seu merce Eöâ, seu redirent
 Borbonidum spoliis onusti:
 Ut conjugalis foedera vinculi
 Intaminatis splendida honoribus
 Servavit, exemplum futuris
 Perpetuum faciens maritis.

Haec

Haec usque decantanda memor tuae
Committe publi non sterilis parens :
 Laus Georgii praebebit omni
 Materiem citharae perennem.
Sic blanda faustum spondeat exitum
Fortuna coeptis ; sic tibi moenia
 Superba surgant, fospitante
 Aldrichii genio penates.
Sic te faventis Cecilii integra
Virtus honestet ; sic aveat Tuus
 Dici Trelaunus Wintonensis
 Grande decus columenque Mitrae.

IV.

IN OBITUM UXORIS.

ARTE quam certâ genus omne morbos
 Freindus it contra medicae cohortis
Primus ! ut felix opifer maligno
 Debile corpus

De toro tollit! quibus auspicato
Fert opem ægrotis, levior Charontis
Cymba scit dudum, et Lachesis triumphos
Fassa minores.

Profuit multis ubicunque Freindi
Dextera, (et profit precor;) heu! Deorum
Ira, fatorumque vices! mihi nil
Profuit uni.

Occidit longe mihi præ meipso
Chara, pars nostri melior: Quis, o Dii!
Quis modus desiderio? quis æquet
Luctus amorem?

O caput charum! o dolor! o voluptas
Unica! o nunquam reditura amantûm
Gaudia! o totum mihi quod superfit
Flenda per ævum!

O mea, heu! jam non mea! te nec orto
Sole, nec cesso gemere ingruente
Vespere: at qualis residens opacâ
Turtur in ulmo

Triste flet nidi comitem, plicavit
Quem dolis auceps, levibusve telis
Fixit, hic ruptos queritur perenni

Murmure amores.

Te sine, o conjux, neque dulcis aura,
Nec virens hortus, nec amica fessis
Umbra, ceu quondam, placitura : Te nil

Dulce remotâ.

Æstuat pectus memor anteaeti
Gaudii, cum tu comes implicansque
Dexteræ lævam, per aperta ruris

Ferre solebas

Leniter gressus, vel odora mecum
Visere hortorum spatia, hinc et inde
Vellicans quæ mihi placuere, dante

Te quia, poma.

Tu mihi (sed non acus otiosa
Interim) attentam dederas legenti,
Quàm placens, aurem, docilis sacrorum, et

Laeta doceri.

Quidquid

Quidquid adversum mihi fors secusve
Obtulit, Tu mî per utrumque casum
Æqua, seu durum relevare, fausto

Sive potiri.

Quam tibi mite ingenium indolesque
Casta ; quam fervens pietatis ardor ;
Mutui quam nos in amore, quæ non

Chorda sonabit ?

O ! Ego si par citharoedus essem
Thracio vati, celerisque doctus
Pectinis ; non Elyfias timerem

Ire sub umbras

Cantor ; immites animos Tyranni
Flecterem arguto sonitu ; nec ante
Sisteret plectrum mihi quàm referrent

Tartara sponsam.

Inde Te ductor superas ad oras
Redderem, o Dulcis ; metuenda quanquam
Styx iter volvat medium, et noveno

Obstrepat amne.

V.

VICECOMITI de SCUDAMORE:

PRAEFIXA AESOPI FABULIS.

AUGUSTA pubes! O! perantiquae domus
 Spes summa! surgens Scudamoreorum decus!
 Accipe benignus, accipe Aesopi fales,
 Quos Croesus olim, quos amabant Caesares:
 Quos dum tibi audax defero, liceat mihi,
 Aesopi ad instar, hanc referre fabulam.

Alauda dum per arva, per segetes volat,
 Diuque secum animo volutat anxia,
 Cui molle carmen, cui daret liquidum melos,
 Ad vada Cäystri properat et amoenâ parat
 Mulcere Olorem suavitate carminis.

At ille, cur me provocas cantu tuo,
 Cui cantilena mortis est praenuntia?
 Ergo avolans Alauda per filvas iter
 Radit, et opacâ in fronde Lusciniam videns
 Placidos canorâ voce modulatur sonos:

Sed

Sed illa nimis intenta solitis quaestibus,
 Ploransque sublatum nece immaturâ Ityn
 Singultat eheu! flebilique murmure
 Contristat omne nemus, et aeternum dolet.
 Elusa rursus Alauda sese in aethera
 Nisi frequenti tollit, et vaga nubium
 Tractus pererrat: mox avem praenobilem
 Hinc inde quaeritanti in aspectum venit
 Generosus Aquilae filius, qui lumine
 Defixus immoto igneum solis jubar
 Ardescit intuendo, et expleri nequit.
 Hunc conspiciatam et sic locutam accepimus:
 En ille nostro dignior modulamine!
 Grandia juvat moliri, in audaces juvat
 Assurgere modos, ingenique viribus
 Certare summis, spiritumque effundere.
 Spernant Olores, ludicrum spernat melos
 Luscinia, numeros ille si modo respicit.
 Haud Milvus, haud me eviscerabit unguibus
 Vultur tremendis: me teget, me fortior

Defendet

Defendet Ales, tela qui jam sustinet
Phoebi, Tonantis mox futurus armiger.

VI.

GOTHOFREDO KNELLER, BARONETTO:
PRAEFIXA VELLEII PATERCULI OPERIBUS.

KNELLERE, succorum o potens! o artifex
Praelate cunctis, quotquot aetas pristina
Praesensve peperit: Te nec antiqui stylus
Zeuxis, recentiorve Raphaëlis manus
Superasse jactat: sive magnanimos duces
Regesque pingis, seu decora virginum
Describis ora, quas juventuti necesse
Olim datura, ni favens adsit Venus!
Hunc tu libellum fume, tu Paterculi
Breves tabellas cape, ubi adest imaginum
Non indecorus ordo, nec vanus color.
Pingente Velleio, Vinicii indolem
Nec lector odit improbatve Tiberium:
Pingente Knellero, nec horremus truce

D

Frontem

Frontem Ludovici, aridasve Lyces genas.
 Quare aequus aspice culta scriptoris opera,
 Utcunque manca, non tamen pretii indiga,
 Jucunda lectu, fructuosa legentibus.
 Haec tradidisse scripta quam vellem tibi
 Perfecta! at O! Paterculi laboribus
 Quis aufit aliquid addere tuisve tabulis.

VII.

JOHANNI FREIND, M. D.

PRAEFIXA CAESARIS COMMENTARIIS.

DUM steti volvens animo et revolvens
 Cui darem haec prisca monumenta praeli,
 Adfuit tandem monuitque vulsâ

Cynthus aure.

Ergone ignotus tibi noster, inquit,
 Freindus? huic dona: quot enim Britannos
 Caesar immisit, totidem retentat

Freindus ab orco.

VIII.

VIII.

PRAEFIXA FREINDI OPERIBUS.

ESTNE qui fidus super astra tendat,
Estne Dircaeum superans olorem

Ales? hunc Coö properet parenti

Tradere librum.

Freindus hunc mittit tibi, dicat, auctor,

Proximus post te genius: tuere

Tu tui nati, tueatur orbis

Ille salutem.

IX.

CHARLETTUS PERCIVALLO SUO S.

HORA dum nondum sonuit secunda,
Nec puer nigras tepefecit undas;

Acer ad notos calamus labores

Sponte recurrit.

Quid prius nostris potiusve chartis
Illinam? cuinam vigil ante noctem
Sole depulsam redeunte scriptor

Mitto salutem?

Tu meis chartis, bone Percivalle,
Unicè dignus; tibi pectus implet
Non minor nostro novitatis ardor:

Tu quoque scriptor.

Detulit rumor (mihi multa defert
Rumor) in sylvis modo te dedisse
Furibus praedam, mediumque belli im-
pune stetisse.

Saucius num vivit adhuc caballus?

Anne Iërnaeis potiora gazis,

An, tuâ vitâ tibi chariora,

Scripta supersunt?

Cui legis nostras relegisque chartas?

Cui meam laudas generositatem?

Quem meis verbis, mea nescientem,

Mane salutas?

Scribe

Scribe securus, quid agit Senatus,
Quid caput stertit grave Lambethanum,
Quid Comes Guilford, quid habent novorum
Dawkfque Dyerque.

Me meus, quondam tuus, e popinis
Jenny jam visit, lachrymansque narrat,
Dum molit fucos, subito peremptum
Funere Rixon.

Narrat (avertat Deus, inquit, omen)
Hospitem notae periisse mitrae;
Narrat immerfam prope limen urbis
Flumine cymbam.

Narrat—at portis meus Hinton astat,
Nuntius Pricket redit, avocat me
Sherwin, et scribendae aliò requirunt
Mille tabellae.

X.

PERCIVALLUS CHARLETTO SUO S.

QUALIS ambabus capiendus ulnis
 Limen attingit tibi gratus hospes,
 Quum facras primum subit, aut relinquit,

Ifidis arces ;

Qualis exultat tibi pars mamillae
 Laeva, quum cantu propiore strident,
 Missiles et jam moneant adesse

Cornua chartas ;

Tale per nostrum jecur et medullas
 Gaudium fluxit, simul ac reclusis
 Vinculis vidi bene literati

Nomen amici.

Obvios fures, uti fama verax
 Rettulit, sensi pavidus tremensque ;
 Sed fui, sumque, excipias timorem,
 Cetera sospes.

Scire

Scire si sylvam cupias pericli
Consciam, et tristes nemoris tenebras,
Confulas lente tabulas parantem,
Te duce, Colum.

Flebilis legi miseranda docti
Fata pictoris: sed et hoc iniqua
Damna confolor, superest perempto
Rixone Wildgoose.

Quae tamen mitram mulier labantem
Fulciet? munus vetulae parentis
Anna praeſtabit, nisi fors Iærni
Hospita cycni.

Laetus accepi celeres vigere
Pricketi plantas; simul ambulanti
Plaudo Sherwino, pueroque Davo
Mitto salutem.

Jenny, post Hinton, comitum tuorum
Primus, ante omnes mihi gratulandus;
Qui tibi totus vacat, et vacabit,
Nec vetat uxor.

Haec

Haec ego lusi properante Musâ,
Lesbiae Vatis numeros secutus :
Si novi quid fit, melius docebit

Sermo pedestris.

P. S. Coenitant mecum comites Iërnae,
Multa qui de te memorant culullos
Inter; et pulli, vice literarum,
Crus tibi mittunt.

XI.

DAVIDI GREGORY,
ASTRONOMIAE PROFESSORI SAVILIANO.

O QUI meanti conscius aetheri
Pictum decoris fideribus polum
Perpendis, et sagaci ocello
Aethereos penetras recessus!
O Archimedis nobilis aemulum!
O invidentis Wallisii parem!
Quo fospite exultat Nutonus,
Saviliique superbit umbra:

Ecquid planetas inter amicius
 Affulfit astrum? quae bona Scotico
 Praetendit orbi nuptialem
 Stella facem, gelidasque castis
 Accendit oras ignibus! En! tibi
 Gratantur Arctoa aethera! cernis ut
 Tellus renidet percipitque
 Infolitas tepefacta flammās!
 Nativa non sic gestit Apolline
 Delos recepto, cum Dryopes fremunt
 Praesente jam Divo, integratque
 Terra choros iterumque saltat.
 Scimus benigno fidere prosperas
 Lucere taedas; scimus ut omine
 Caelesti amores auspicatos
 Junxit Hymen: neque te fefellit
 Perspectus aether: jam niveo in sinu
 Sponsae recumbens ebibis oscula
 Mellita, quot nec basianti
 Lesbia praebuerat Catullo.

Jam blandi honorem frontis amabilem,

Jam purpuratae dulce decus genae,

Nunc ora spectas, nunc ocellos

Sideribus minus invidentes. *(a) p. 93*

Has dum revolvīs delicias, graves

Falluntur horae; jam fugiunt retro

Curae metusque, et plena nullae

Gaudia contemerant procellae.

Dum Mars per orbem saevit, et undique

Commissa fervent praelia; dum micat

Distinctus ensis, et ruinae

Terribilis nitet apparatus;

Tu conjugali mollior in toro

Spectas tumultus, et miserabiles

Ecclesiae jam jam ruentis

Reliquias, dubiumque regnum. *(b) p. 93*

XII.

ODE VOTIVA.

PHOEBE, ter dixi, Pater o medentûm,
Fautor et vatum, duo magna caeli
Dona te supplex peto; convalescam,
Aptaque scribam.
Phoebus his; — Siquid tua vis valere
Vota, fac noster tibi Freindus adfit:
Ille scribendi mihi par scit artem,
Ille medendi.

XII

Ode votive

Epithémie, toi qui fais le moucheron
Fameux et vain, que magnus cæli
Joue le saule pété; convalescent
Après le sort.
Thème: — Si quid tua vis valere
Vos, se possit tibi fructus affe:
Ile scindit enim per se ænem
Ile mœchus.

ANOTI

ANTONII ALSOPI
ODARUM
LIBER SECUNDUS.

I.

JOHANNI FREIND.

FREINDE, quem Phoebus genio altiori
Splendide ornavit, docuitque corpus
Morbidum letho eripere, et fugacem
Sistere vitam ;

FREINDE, quem proli metuensve sponso
Anxie implorat genitrix, et uxor ;
Certa, tu quoque venias, salutem
Ire sequacem :

Namque tu nosti, Dea quot reclusa
Pyxide emisit, superare morbos ;
Dura nec filum, nisi te remoto,
Atropos occat.

Non

Non tamen fervas placuit per artes
Surgere, et turpi obsequio aucupari
Lucra famamve; ingenuo sed actus
Impete fursum
Tendis, infueto super astra quaerens
Tramite ascensum: probat omnis ausum
Turba Divorum, praeiensque Phoebus
Firmat euntem.

Ductor hinc audis Medicae cohortis;
Hinc tibi in morbos domitu malignos
Traditur grande imperium. — I, potenti
Munere felix :

Perge per terras Opifer vocari ;
Perge mortales stabilire vires,
Praepotens custos! tamen hac laborum

Mole plicatus
Ne piger cesset calamus, memento.
Evocat quoquo series negoti,
Scribe : quod Mauro faciat ruborem,
Scribe. Medentum

Hoc

Hoc rogant, palmam tibi porrigentes,
Ordines cuncti; duce te, priorum
Acta rimari, medicosque docti ex-
quirere fontes.

Te duce, antiquas Arabum tabellas,
Pulvere excusso, rapiunt; quid aptum
Ufui Rhazes, Mesüesve scripsit,
Volvere aventes.

Tu doces, primo repetens ab ortu,
Quem Pater Cöus, Medicique ab illo
Tramitem Graii tenuere: Tu per
Barbara vectus

Sec'la, quantillis gradibus, quibusque au-
toribus, crescens fluitansve retro
Pharmaces ibat status, ordinemque et
Tempora signas.

O rudi natum dare scriptitantum
Coetui leges! tua perlegendo
Scripta, seu discant studia aemulari, aut
Parcere chartae.

O potens forti eloquio movere
Curiam! fidus patriae, utilisque
Confili suafor, nec hiantē contra

Ore potentum
Territus! Quam te variis refinxit
Dotibus coeli favor! excolendis
Artibus donans genium, et ferendis
Legibus aptum!

Quare age, oranti, Medico-Senator
Subveni late populo; vocarit
Civicum seu jus, Britonumque causa,
Strenuus adfis

Arbiter; seu te morientium aegrae
Suscitent voces, fer opem, precantes;
Sis bonus, morbi quate vim, proculque
Ire jubeto.

Sic tibi fama super ire cunctos
Det potens artis Deus, insolentes
Sub jugo erroneas premere, et medentum
Spernere vulgus.

II.

JOHANNI KEIL.

KEILE, nî mendax mihi falsa mittit
Freindus, ex moecho fieri maritus
Cogeris, partesque agit usitatas
Pellicis uxor.

Quidni ego laeter tibi gratulari
Conjugi conjux? Ego qui reliqui
Connubî causâ patriam domumque ux-
orius exul.

Dum fales spargunt lepidi sodales
Te super vel me, cuperem interesse
Magna pars risûs: sed ab his acerbâ
Lege remotus
Perfruor dulci alloquio, pudicae
Osculis sponsae, placidoque vultu;
Nec videt sponsum mage amantem amatumve
Aethereus sol.

Mille mi, praeter Paphiâ in palestrâ,
Gaudia : at, quod Tu ingrediare castra,
Quae fuit causa ante Helenam duelli,
Unica causa est.

Estne quis, cunctos quot amant Matthesin
Inter, O Ductor gregis, estne qui te
Rectius novit, vel acutiori

Lustrat oculo
Siderum motus? tibi siqua proles
Nascitur, quicquid minitentur astra,
Quid ferant laetum, docilis futuri
Ante videbis.

Si tuos audax thalamos adulter
Scandere optabit, vetet Ars et Aether
Improbos ausus; et inermis esto, et
Incolumis frons.

Quare age, et totis licitae diebus,
Noctibus totis, Veneri litato :
Non opus sylvae, aut recubare subter
Tegmine foeni.

Crede

Crede mî, quoquo venias locorum,
Gratior posthac eris hospes, ex quo
Nata fors matri, dominaeque ferva
Casta redibit.

Interim quicquid vetulae et puellae
Garriant, ne te jecur intus angat :
Sed domi sistens ede, lude, pota, et
Temne quod ultra est.

Sis amans sponfae, et, mea si valent quid
Vota, sis felix : sed iniqua si fors
Dempserit primam, mora nulla, sponfam
Sume secundam.

Est, uti nosti, bene pasta virgo,
Cuilibet sat par oneri ferendo ;
Ipse quam, sed mî meliora Divi,
Ducere rebar.

Hanc cape ; et nostro ex loculo repente
Aera bis centum accipies, et ultra :
Sed pari nullum, nisi Te, procorum
Dote beabo.

III.

JOHANNI NICOL.

VERTICIS custos bone Prisciani;
Prime post Freindum domitor juventae;

Qui manu torques metuenda publi

Sceptra togatae :

Si tibi nugis vacat interesse

Rusticae Musae, properata sumas

Dona, quae virgâ procul otiosus

Mittit amicus.

Noster, ut nosti, Scoticis ab oris

Consulens ventri rediit Noëlus :

Quid tulit secum, quid agitve agetve

Scire laboro.

An studet vitae variis necisque

Artibus, docto cupidus vocari

Institor Medo? an Parisina malit

Visere tecta?

Impro-

Improbis quo se medicafter ille
Contulit Freindus? didicitne tandem
Seriis nugis adhibere corda ob-
lita jocorum?

Ecquid Hintonus bene gnarus artis
Aulicae grandi meditatur aufu?
An ftatum regni et venientis aëta
Ordinat aevi?

An fui ruris fatagit negoti,
Publicae curae fatur, horreisque
Congerit meffem, fapienter ufus
Munere Divûm?

Hos tamen verfus modo dictitanti
Detulit fama Oxoniôs adiffe
Te lares, naëtum breve tempus otî
Atque caballum.

Inde mî mittas quot habes novorum;
Ocyus mittas: tibi nam perennes
Ufque perfolvo minimus tuorum,
Mater, honores.

IV.

EDUARDO HINTON.

RITE si scirem, sit ubi locorum
 Mollis Hintonus; dubiusne linguae
 Fallat agrestes; an in urbe Freindo af-
 secla jocetur,
 Scriberem. Sed tu, cate, nescio quâ
 Transfigis noctesque diesque totos,
 Utrum ego vivam valeamque, necne,
 Inscius ultro.
 Interim de me cape quae sequuntur.
 Urbe Londino amoveor lapillo.
 Quinquies sexto; jacet, occidentem
 Versus, amica
 Frugibus tellus segetumque felix,
 Quâ virent herbae: tamen inter omnes
 Celsior furgit Lupulus, feritque
 Vertice coelum.

Nullus

Nullus optanti utilior colono
Nascitur fructus : licet hic abunde
Farris et pinguis genus omne frugis

Fundat agellus.

Non tibi notum melius quid intra
Volvat Harlaeus sapiens bonusque,
Quam mihi quid sit Lupulo ordinando
Utile, quid non.

Novi ego, quae fit ratio eligendae
Uberis glebae ; cinerem fimumque
Misceo ; nec me latet inferendi

Germinis hora.

Aura quae plantae favet officitque,
Calleo prorsus. Tamen has inani in-
dustriâ, ni tu simul interesses,

Prosequor artes.

Nempe mi solers, ubi vendo merces,
Emptor imponit : cui tu, dolorum
Gnare, si rite obstiteris, rependens

Astubus astus ;

Arte

Arte nos illâ fatis ampla naçti
Lucra plaudemus, licet usque et usque
Stare promissis proceres recusent,
Nil dolituri.

V.

JOHANNI DOLBEN.

MUSICAE praeses et amice Musis,
O chori ductor, tibi servit omnis
Omnibus nervis fidicen, fidesque
Ileque felis.

Te tuus Croftus docilis modorum
Parque Purcello genius remulcet.
Interim, quae fit, patienter audi,
Musica ruris.

Sole nondum orto excubitor fidelis
Gallus affuetos vocat ad labores;
Et comes nidi bene cantilenam or-
ditur ab ovo.

Sat tibi notum quid alauda mane,
Quid canat noctu Philomela; non te
Aut loquax picus latet, aut futuri

Praescia cornix.

Fors tamen nescis ut agrestium auri
Perplacet late resonans flagellum,
Hordei terror; neque te caballi

Pendula collo

Aera delectant, hilarisve acutum
Sibilum aurigae. Tamen hoc ubique
Rusticus gaudet sonitu, nec Hebro

Invidet Orpheum.

Arte contendant quibus Ars magistra est:
Est fatis nostro modulo vel agni
Scire balatum, aut querulum columbae

Murmur amantis.

Dulce fat vestrae citharae, fatemur,
Dant melos: nobis melius quid affert
Musica, et gratis vicibus remiscet

Utile dulci.

G

Grun-

Grunniunt porci ? Boream ingruentem

Certus expecto : Anser anasve stridet ?

Mi domi plaudo, et video cadentes

Aridus imbres.

Quin notis istis tibi certiora

Signa promitto : valido boatu

Ter canit post plaustra, Domum reduco,

Messor, aristas.

Omen hoc laetus rapio, horreisque

Congero messem : sapiens bonusque

Unum ob hoc dicor, quia plena turgent

Horrea frugum.

Si fapis, si vis sapere, huc ades dum

Urbis atque aulae satur : hic remotus,

Hic chori primus, canito, hordea inter,

Farra forumque.

Sin rudem nolis decorare pompam ;

Mittito vel quod recinat coloni

Guttur, aut saltem indocilis modorum

Dictet agrestis.

VI.

JOHANNI DOLBEN.

QUID senis Coi calamus, quid illi
Proximus, turbae utilior medentum
Scripserit Freindus, neque nunc, nec unquam
Scire licebit.

Horum ego possum sapere et valere
Inscius : nec quid tuus iste tutor
Scribat aut praescribat avebo, vitâ
Sospite, scire.

Seu lego libri interiora, seu non,
Nil mea refert : sed amicum amico
Parvulum pignus renuentem amoris

Quis ferat aequè?
Estne amicorum quis amantior te,
Chare Vir? sed te propere avolasse
Rumor est nostris laribus, lapillo haud
Longius uno :

Nec tamen vidi. Merui quid, oro,
Tale? quid de Te? fueratne tantum,
Quod maritali implicitus capistro

Servio sponfae?

An, quod agrestis fatagam negoti,
Temnor? an cunctos ubicunque pagos
Despicias, qua non laquear facelli

Organon ornat?

Rectius rem fors tetigi; vocavit
Nympha, non ultra patiens morari,
Nobilis Nympha, et mihi praeferenda ut-
cunque fodali.

Sis, precor, felix; sonet omne plectrum;
Blanda fit virgo; fit abunde amicorum,
Et joci, et risus; ego, sic volunt Dii,

Rure latebo.

VII.

HENRICO BRIDGES.

GRANDE par patrum, duo clara Roffae
Lumina, aeterno decorare plausu

Quis vetat? cui non Hominum Deûmque

Dulce sonat vox,

Quae caput charum cineresque amici

Deflet, invito tibi qui reliquit

Rite collatum titulum, praeivitque,

Egregius dux?

Plauderem dictis, o amice, si sic

Omnia: at quis te malesuadus egit

Impetus durum fidei exoletae

Dogma tueri?

Plurimos nescis procerum patrumque

Stare te contra? nihil est, quod ingens

Arrius, quod gens animosa, Fratrum

Ordo Polonûm

Scriptitant

Scriptitant contra ? saepe tandem, et artes

Disce, queis magnus poteris bonusque

Dicier. Cultûs sit ubique norma

Libera et exlex ;

Sit fides, sit mens sua cuique, nullo

Sub duce aut ductu : imperiosa cleri

Ferre quis possit juga, quis sacerdo-

tale capistrum ?

Quare age, et sit pro licito licenter

Velle ; sit recti sibi quisque iudex ;

Tros fuat quisquam Tyriusve, nullum ex-

amen inito.

Hisce si ductus monitis priori

Disparem vitae ingrediare cursum,

Forte mox cinget prius immerentes

Mitra capillos.

VIII.

HENRICO BRIDGES.

DUM salutantum tibi plaudit agmen,
Hinc tua ad coelum merita, inde Draki

Munera attollens; ego non minori

Cor animumque

Gaudio effusus bona cuncta fari

Quam lubens vellem: sed inops loquelae

Aulicae, atque artis, vice gratulandi,

Pauca monebo.

Quid sacerdotem deceat, quid omni ex

Parte fit pulchrum expediatque, vel non,

Plenius nulli meliusque, Amice,

Quam tibi notum.

Num tamen rectè tibi res agentur

Rusticae, fas fit dubitare. Quoquo

Iveris, gens et genus omne fallax,

Crede, colonum est.

Bobus

Bobus, et porcis, et agrestium armis
Tempus et curas adhibere, nostrae
Convenit forti moduloque ; sed te
Stemmata cretum

Magno, et ornatum genio altiori
Dedecet vulgi labor : at caveto
Cui loces, aut quo vade, lucra fundi.

Si tibi fidas,
Pol eris delusus : age, ergo, amicum
Sume te paulo sapientiore,
Me, vel Aldrico-Carolum, aut honestum
Forte Pelingum.

IX.

JOHANNI NICOL.

CHARE Vir, crebri officii benignus;
Chare Vir, nostris vicibus dolere
Suetus, et totum quod adest levamen
Ferre paratus

Semper. O nostris semel et secundo
 Rebus adjutor, facilis favensque,
 Quo soles vultu, cape luctuosae
 Munera musae.

Ter quater Phoebe, docilis novari,
 Dispari aspectu fimilique fulsit,
 Saeva mi de quo fecuere dulces
 Fata hymenaeos.

Nullus ex illo vacuum doloris
 Me dies, sponsae immemoremve vidit ;
 Nulla nox fomnos placidos, ut olim, in-
 dulsit ocellis.

Sive per terram vagus hospes erro ;
 Sive iter rado liquidum per aequor ;
 Quo feror cunque aut fugio, peremptae ux-
 oris imago

It comes, tristis comes. O placenti
 Umbra deludens specie ! O amantis
 Vana spes ! cui tam prope sponsa fertur,
 Tam procul absens.

H

Hanc

Hanc mihi postquam rapuit Tonantis
 Ira, non ardens patriam videndi
 Cura cor tangit, nec habent, quod olim,
 Dulce penates.

Quin sita hinc longe loca, pristinoque
 Saeculo ignotum paro me per orbem
 Devehi, averfis dubius ferarne, an
 Auspiciis, Diis.

Artium expertes eo per popellos
 Artium ipse expers; ubi non canori
 Quis sciens plectri, nec amata Phoebos
 Pieridum vox

Uspiam auditur; licet arva Divus
 Rectà equos flectens propiore torret
 Numine, et flammâ rutilus potenti

Omnia complet. (c) p. 94

Qui color vitae mihi cunque, scribam,
 Et tibi scribam: mihi fin dierum
 Instet extremus, renuatque plures
 Jupiter annos;

Carmen

Carmen hoc magni accipias amoris
Ultimum pignus : valeas, Amice ;
Et mihi quicquid Superi negarunt,
Dent tibi laetum.

X.

JOHANNI DOLBEN.

SAEPE tentanti citharam movere
Obstitit musis minus aequa tellus ;
Quae madet tellus, Helicone adempto,
Omnibus undis.

Non amans silvae philomela, non hic
Cantibus gaudet merula : at perenni
Rana conturbat strepitu paludes,
Belgica Syren.

Ecquid hac speres patriâ profectum
Muscis dignum auriculis ? quid exspes
Proferet vates, hominum deûmque ex-
ercitus ira ?

Crede, post raptam (Jove sic jubente)
 Conjugem, nec mi placuit canoro
 Pulsam ebur plectro, nec amata quondam
 Pieridum vox.

Quin domi memet, stupidé inquietus,
 Nil agens, totis teneo diebus,
 Negligens prorsus fugiam, feramne, in-
 commoda vitae.

Si foras, otî satur et negotî,
 Quo ferant gressus, eo, nescio quid
 Triste pervolvo : similique et intra ex-
 traque penates

Maceror luctu. Tibi nil benigni
 Tale Dii! seu tu fidibus canoris
 Canticum misces, agilique chordas
 Pollice versas

Artifex; seu tu, ingenuos amicos
 Inter, indulges salibus jocisque
 Liberé, discors sonus omnis absit
 Atque sodalis.

Serio fin te dare vis amanti
 Connubî tandem experiens, Deorum
 Quicquid in caelo, precor: esto felix;

Esto pudicae

Sponsae amans, illi redamatus aequè,
 Jurgio et rixâ procul; esto qualis
 Et fui, et jam nunc, fineret Deorum

Ira, fuisssem.

Multa sunt quae te super haec monerem,
 Multa quae optarem: sed acerba torquet
 Cura cor intra, et Genius coerces

Belga camoenam.

XI.

JOHANNI FREIND.

QUALIS infaustè profugus beatos
 Italûm campos, et amica musis
 Arva, jam tandem propior sepulchro
 Naso reliquit;

Sed nec antiquae Getico sub axe
Artis oblitus, geniumve inertem
Passus, illustris recreavit exul

Carmine curas.

Pontici plectri sonitum audierunt
Chara gens vati, Latii sodales;
Carmen absentis repetebat absens

Sponsa mariti.

O! mihi si par dederint levamen
Fata; si dulcis superaret uxor:
Literis nostris adeunda; non me

Exilii fors

Dura, vel brumae glacialis horror,
Non furor ponti, populusve ponto
Saevior, tristem pavidumve, salvâ ux-
ore, ferirent.

Forte tum surgens lyra delicatis
Auribus dignos numeros referret;
Temneres nec tu joculare carmen

Vatis amici.

Obstat

Obstat heu ! nostris inimicus ausis
Jupiter ; Phoebi chorus omnis obstat :
Et pares visi fidicen fidesque,
Exul uterque.

Dum tamen mitto tibi quale musae
cunque conamen ; fat erit superque
Si queam his nugis residem movere in

Cantica Freindum.

Quare age, ad notum docilis canendi
Verte te ludum ; ex locuplete penu
Prome, quae nostrae faciant pudorem,

Carmina, Musae.

Qualis audito grue, stridulove
Anfere, extemplo philomela guttur
Solvit, et cantu potiore sylvas

Arvaque mulcet.

Nempe Charlettum melius, bonumve
Poscerem scriptor nova Percivallum ;
Mitterent illi, mora nulla, quicquid
Sciret uterque.

Centies tu nil repetita curas
 Vota; nec solum calami labori
 Parcis; at cunctos prohibes amico

Scribere amicos.

Non nisi per te tacuisset expers
 Fraudis Hintonus; ferulae negasset
 Nec brevem Nicol requiem, nec aegris

Otia Broxholme.

Scriptitent illi modo; tu, sceleste,
 Aut tace, aut scribe, aut age quod lubebit:
 Pendeas quamvis, ego nil morabor,

De trabe collum.

XII.

JOHANNI FREIND.

TU domi felix, Britonum Machaon,
 Sublevas aegros, adimisque letho:

Nec tibi musae, nec amica musis

Otia defunt.

Uda

Uda me tellus, pelagi propago,
 Detinet fato profugum, proterva
 Regibus tellus, vacuasque lucri ex-
 oſa Camoenas.

Craſſus hic aër, et hebes virùm gens
 Barbaro ſquallens habitu, efferiſque
 Moribus; durum genus, hoſpitique in-
 hoſpita turba.

Hac ego halecum in patriâ, hinc et inde, ig-
 narus ignotusque, vagor: tamen nec
 Impotens Matris furor, aut rejectae

Ira Puellae,

Aut vaſtri Brooki infidiae expeditum
 Territant curis: ſed apertus erro,
 Negligens quo pes ferat, aut viai

Ductus aquosae.

Nunc per extructas nitidè plateas,
 Nunc per hortorum ſpatia, ordinesque
 Suaviter miſtos, eo: nunc per amnes

Arte recifos

Tendo, quâ multus trahitur caballo
Linter, ignavis rate vel quadrigâ
Gratior, somnum capere, aut Lyaei
Munera, malint.

Templa, quae cultu meliore digna,
Bustaque heroum video, forumque
Aere quâ fuso erigitur, Batavum
Gloria, Erasmus.

Inde me spissae, haud bene curiosus
Infero bursae : nihil hic negoti,
Nil agens rerum, ut medius caervae, huc
Trudor et illuc.

Multus hic sermo est, quid ubique mercis ;
Quid novi apportent tabulae ; quid anceps
Italus, Teuto quid agat, quaterno
Foedere fretus.

Hic lare in parvo, properans Falerni
Poculis siccum relevare guttur,
Talibus patrem pueros monentem
Audio dictis.

Ite vos, inquit, mea stirps, propago
Aemula ; accendat sacra vos cupido,
Dia spes auri ; nec opum reclamet
Quis fatur, Ohe !

Per nefas, pèr fas ruite, o Batavi :
Patrio ritu quid iniquum et aequum
Viderint Angli ; facitote vos quo-
cunque modo rem.

Sic pater : plaudit patre digna pubes,
Et lubens dicto obsequitur. Crumenae
Jam timens me proripio, domumque
Sospite tandem
Aere, sed fessus, redeo : hic Maronis
Dium opus posco, numerosve Flacci
Dulcis, aut scripta Hippocratis revolve, in-
terprete Freindo.

Sic tuis absens videor potiri,
Freinde perchare, alloquiis : sepultam
Deme quod sponsam doleo, et dolebo,
Mente sat aequus.

XIII.

HENRICO BRIDGES.

URBIS infanae, nihilo Ipse forsan
 Sanior, curam strepitumque liqui,
 Nec sciens rerum, neque quae stuosam at-
 tentus ad artem.

Nil meâ refert, pede quo stat Indi
 Auctio aut Afri; nec avens requiro
 Quas ferant merces, quibus aut ab oris,
 Libs, Notus, Auster.

Largiter quod mî satis est, benigna
 Dexterâ effudit; bene nota famae
 Dexterâ, afflictis dare, sublevare,
 Tollere humo rem
 Sueta jam dudum; mihi praeter omnes,
 Sive quid cantu fidibusve possim,
 Sive opus tentem numeris solutis,
 Non reticenda.

Sit manus felix ea, sit perenni
Copia exundans, mihi quae penates
Visere antiquos dedit, et malignam
Temnere sortem.

Non dehinc caecis tugurî latebris
Abditus lucem fugiam ; nec urbes
Exteras quaeram profugus, metuque
Carceris exul.

Testium fraudes, rigidique frontem
Judicis non ulterius timebo ;
Pejerent illi licet, ille flectat
Jura retrorsum.

Sed metûs expers, vacuusque curis,
Rus meum, et ruris lepidos sodales
Laetus invisam, et fruar haud pudendis
Luxibus otî.

Nunc per aprici spatia ampla campi,
Flosculos inter pecudesque vadam ;
Nunc libros volvam, nimis heu ! nimisque
Passus inertes.

Nunc

Nunc tibi et fumi satur, hordeique
Nobili succo modicé madescens,
Proximum fratri, mihi multum amato,
Te memorabo.

XIV.

HENRICO BRIDGES.

EST tibi tandem metricis recusans
Legibus dici titulus; merenti
Debitum munus, meritum sed infra,
Judice Craſſo.

Tene Roffensis vocitabo lumen
Praefulis, lumen vigil et fidele?
An magis gaudes, velut ante, amicis
Dicier Harry?
Quo salutem optas tibi cunque mitti
Nomine, hoc mitto: neque tu rogatu
Arduus furda excipias ferentem
Vota camoenam.

Dolben,

Dolben, ut nosti, tibi mîque charus,
Coelibis vitae fatur, aulicamque
Nil morans pompam, fruitur paterno
Cum lare sponsâ.

Sit, precor, felix ; sit ad omne dexter
Conjugis munus ; Dominae domûsque
Expleat vota, incolumique fervet

Corpore famam.

Sed rudis tyro est ; furiosiorque aut
Cautior justo, vereor, subibit
Castra, ni, quid fat fuerit, quid infra,

Signet amicus.

His super, quae tu documenta nosti,
Si dabis, non aut sterilem queretur
Sponsus uxorem, nimis aut inertem

Sponsa maritum.

XV.

JOHANNI DOLBEN.

DUM tubum, ut mos est meus, ore versans
 Februis penso quid agam calendis,
 Pone stat Sappho, monitisque miscet
 Blanda severis.

Ergo Musarum male temnis aras
 Infrequens cultor? merui quid, Erro,
 Ut tribus nostrum venerere numen
 Vix quater annis?

Tale nil certe meruit, teipso
 Teste, Dolbenus, tua fuetus olim
 Scriptavolvendo melius locandum in-
 fumere tempus.

Ille amicorum memor usque, quas tu
 Scriptites, nugis iterum vacabit;
 Rectiùs quanquam sapit, altioresque
 Ebibit artes.

Quare

Quare age, assumptis calamo et tabellis,
Molle si quicquam potes aut facetum,
Scribe festinus. Tua fors recline in

Pectus Elifae

Carmina interpres leget ille, amatus
Plurimum interpres : Nimis invidendus
Tu, modo haud excors videare, Elifâ

Judice, Vates.

Tu stylo quantum potes expolito,
Dulce par, nostro admonitu, saluta :
Dignius frustra thema, chariusve,

Musa requirer,

Seu libet pulchram memorare prolem,
Vividas jam jam effigies parentum ;
Seu velis magnas animae utriusque

Pingere dotes.

Pingito hunc curae implicitum sacrorum,
Nec tamen plectri immemorem aut camoenae ;
Hanc domûs rebus nitide ordinandis

Pinge studentem.

K

Pinge,

Pinge, si par est calamus labori,
Ut fides constans, ut amor perennis,
Ludat ut circum temerata nullis

Gratia rixis.

Pinge — sic fata in mediis reliquit
Vocibus Nympha attonitum, impotemque
Amplius quicquam addere, praeter unum hoc,
Esto beatus!

XVI.

ROBERTO EYRE.

ERGO fatali grave rursus agmen
Pyxide emisit Dea, per Swithini
Clauftra diffundens, meliore digna
Sorte, ruinam.

Flens, gemens legi brevior Wichart
Halitu affligi: meruit vir ille,
Siqua sit Ventae, placidâ et salubri
Vescier aurâ.

Parte posticâ Carolum dolentem,
Haud mali ignarus, miseror : sed esto ;
Maeste ; nam spondet dolor iste, sic fert
Fama, salutem.

Eximi saltem meruit peric'lo
Os tibi, Os dulci eloquio et placendi
Artibus pollens ; sacra seu tueri
Dogmata vindex

Strenuus, seu vis salibus jocisque
Ludere. Heu ! frustra : superante morbo,
Nec jocus linguae, tibi nec loquela
Profuit hilum. *(d) p 94*

XVII.

JOSEPHO TAYLOR.

SI dies, si pars quota sit diei
cunque, noxve esset tibi litis expers,
Non fores, hospes vetus, impudenti ab
Hospite tutus.

Par tamen dispar procerum tueri
Aufus, hoc solum tibi das negotî,
Alteri ut firmes catus, alterique
Restituas rem.

Hinc domi non es ; fuerisve, vel non,
Fortiter servus negat intus esse :
Cogor et gressus animo inquieto
Ferre retrorsum.

Nulla fin restet mihi te videndi
Copia et fandi quod uterque nostrum
Audit ; hoc saltem liceat salutem
Mittere versu.

Quid favens Bacchus (Venerem tacebo)
Dulce largiri poterit, tibi opto ;
Deditos rixae, loculique largi,
Opto clientes.

XVIII.

JOHANNI DOLBEN.

CHARE, tu vinc'lo implicitus füavi,
Seu dies, seu nox redit, invidendus,

Gaudii nunquam vacuus faturve

Tranfigis aevum.

Dulce quam vestris foret interesse

Lusibus! dum tu, comitante Elisâ,

Seu velis, seu non, manifestus index

Prodis amorem;

Sive furtivo intuitu pudentem

Nequiter spectas, placidisque verbis

Aut palam allectas Dominam, aut in aurem

Lene fufurras;

Sive, quo polles, modulamen addis,

Vocis et plectri fociare gnarus

Rite concentum; vicibusque crebris

Eripis ardens

Osculum

Osculum, causam pretiumque cantûs ;
 Osculum, quo nec Dea dormienti
 Latmio, nec Septimio imprimebat
 Suavius Acme.

Sic dies, certus scio, dulce euntes
 Ducis. O felix, et amore tali
 Digne ! Dii firment sua dona, et extra im-
 mitius orci

Collocent longe imperium. Quid ultra
 Poscimus caelum ? sed et est quod ultra
 Poscimus. Cursus quoties novenos
 Luna peregit,

Adsit obstetrix Dea, quale nomen
 cunque fortita ; et prope stans Elisae
 Leniat partus, jubeatque dici
 Te, bone, patrem.

Qui tibi sensus inerunt videnti
 Huc modo atque illuc tenerum Johannem
 Per lares duci, decimoque Elisam
 Mense minorem ?

Prole tu multâ fimilique felix
Nomen extendas veniens in aevum!
Tu cluas, Gentis columnen; nec ultra, Ex-
trema domûs spes.

Haec vovet, quotquot numeras amicos
Nemini cedens in amore, raptam
Flens adhuc sponfam, (tibi nil fit hujus!)
Hoc miser uno.

XIX.

JOSEPHO TAYLOR.

EST mihi Octobres cadus ad calendas
Natus, et pernae fatis, et farinae;
Nec foco aut mensae locus, aut cubili
Defuit aptus.
Siquid haec ultra petis, est in anno
Forte fortuna semel et secundo
Vasculum Bacchi, quod amica, clam quaef-
tore, ratis fert.

Quare

Quare age, his mecum fruiere, et relictâ

Paululum lautâ dape, ferculisque

Arte conditis, tenui falino af-

fuesce, et inempto

Luxui. Hic vitae bona multa disces

Rusticae: hic purae data nox quieti,

Et dies transit sine lite; nulli

Mane clientes

Somnia abrumpent, hilarisve lufum

Vesperae; hic curis potes expeditus

Vivere; et, ni quod tua Phillis absit,

Caetera felix.

XX.

JOHANNI DOLBEN.

ESTNE te quisquam magis aut placentem

Conjuge, aut partu simili, beatus?

Estne me quisquam tibi qui salutem ar-

dentius optat?

Dii tibi, quicquid voveant parentes
Dulcibus natis, tribuere : nec quid
Defuit dudum tibi, praeter unum hoc,
Ut pater esses.

Fis pater tandem : sciat hoc capaci
Ventre Montanus ; nec amoena speret
Arva Findoni sibi destinari,

Sospitibus Diis.

Interim laetus cape prima sponsae
Dona, non fallax sobolis futurae
Pignus, extremum tibi quae propaget
Nomen in aevum.

Quare age, et fausté tibi qui labores
Cesserint, urge, preme, tende pernox :
Sit tibi exemplar, sit in hoc choregus
Optimus Harry.

Ille quot gaudet genitor puellis,
Tu tot exulta maribus ; futuros
Unde plus unâ vice forte neſtent

Fata Hymenaeos.

L

Sanguine

Sanguine ex illo generosa furget
 Stirps, avis quondam atque atavis datura
 Gaudium ; plectri melioris ictu

Saepe fonanda.

Haec ego Ventae, sacra qua Camoenis
 Tecta Wichamus posuit, recudi :

Mî tamen praesens favet (ecce signum)

Nulla fororum.

XXI.

JOHANNI DOLBEN.

QUID fenis sancti cineres, diuque
 Debitum coelo caput, usque defles?

Sat suae famae dederat, Dunelmo

Cum dederat te.

Quare age, et fausto recreato pectus

Omine : assuescas titulo futuro,

Et pater dici incipias, domusque ex-
 structor avitae.

Rusticos,

Ruſticos, (nec me numero eximendum
Duco) qui farris fatagunt negoti,
Taedet ingrato ſterilique fulco im-
mittere ſemen.

Sin ferax tellus onere intumeſcat
Pollicens meſſem, venientis anni
Spem, focus largè ſtruitur; renidet
Pinguibus offis

Menſa; ſpumanti calice hordeuſque
Effluit ſuccus, bene nota famae
Alla; nec circum joca, nec canora
Cantica defunt.

Si tamen paſſu piget ire quo ruſ
Gaudet; I, fretus genio altiore,
I, modos tenta, quibus erubeſcat
Peſten amici:

I, Deam trino titulo, triformem,
Invoca, numen gravidis benignum;
Sit prope obſtetrix Dea, ſit cubanti
Lenis Eliſae.

Tuque seu matri similis puella,
 Seu puer patrem referens in auras
 Prodit ; esto audax, placidoque, ut ante, in-
 cumbe labori.

Sic eant faustae tibi res ; Elisae
 Sit redux anno redeunte partus ;
 Et recens natos fidicen salutem

Annus hymno!

XXII.

JOSEPHO TAYLOR.

TU sciens legum, dubiique recti
 Arbiter, noctem fatagis diemque ;
 Seu fovens litem, dirimensve, coram
 Judice lis est.

Mane circumstat numerus clientum
 Dispari forma : quota te fatigat
 Aut timens doti vidua aut mariti
 Indiga virgo ?

Tu

Tu Scoto fundis spoliato avitis
Fers opem gnarus ; Fabiique ritu,
Arte cunctandi sapienter usus,

Restituis rem.

Mî tamen, quanquam trabibus sub îsdem
Dormio, et vestris edo, poto, scribo
Aedibus, vix ejiciendus hospes,

Mî neque dulci

Perfrui fas alloquio, nec ora
Suave ridentis datur intueri ;
Nec, nisi hoc versu, licet addere ipsum
Vive valeque.

XXIII.

JOHANNI FREIND.

ESTNE mî quisquam comitum undecunque
Charior Freindo? tamen ecquis aequè
Immemor nostri? semel et secundo

Ora novavit

Luna : Tu Baccho interea et Vacunae
Te dicas totum ; neque me sepultum
Rure, vel vultu recreas, vel unâ,
Dure, tabellâ.

Excitem quid ni Furias trecenas
Improbo diras capiti imprecatus?
Obstat huic auso veterum recordans
Pectus amorum.

Dum dies tecum recolo anteauctos,
(O dies laetos!) nova per medullam
Funditur flamma, atque animo recurfat
Mira voluptas.

Lusibus tecum ingenuis vacare
Det favens caelum ; alloquio suavi
Det frui rursus, et salibus jocisque, ut
Saepe, potiri !

Sin velint Divi uberius beare
Par amicorum, venerandus adfit
Ille, quem vestit, melius merentem,
Infula Roffae.

Serias inter bonus ille curas
Misceat risum, et faciles lepores,
Perpetim felix, patiensque dici
Noster amicus !

XXIV.

JOHANNI DOLBEN.

CANTICUM, quod Dux animante Bacchi
Numine inflatus cecinit, relegi ;
Canticum pulchrae sobolem parentis
Non inhonestam.
Chiviae campos, procerumque in armis
Grande par, quis non Britonum recenset ?
Quae Withringtonum reticebit aetas
Crure minorem ?
En novi heroes, nova lis ! nec alter
Deficit vates : Comitem Ducemque
Cumbrici cantant pueri, additosque
Haustibus haustus.

Quis

Quis struem illius spoliumque noctis
Narret? hic fusos calices, vitrique
Fragmina; hinc vulgi procerumque mixtim

Corpora, fundo

Strata, non ficcae monumenta pugnae?

Dii meis talem laribus tuisque

Arceant stragem! sit amica nobis

Turba, culullis

Vespere humescens modicis, jocorum

Plena, nec plectri vacua. Oh beata

Findoni sedes, placidi et perennis

Conscia cantûs!

Tu choris fueta harmonicis, lyrisque

Arte pulsatis, resonare disces

Jam notas, quas, non sine Diis canorus,

Exprimet infans.

(121

Quae patri tum mens erit, ecstasique

Gaudii, cum jam puer, ore formans

Syllabas, linguâ titubante profert

Sol la mi fa sol?

XXV.

JOHANNI FREIND.

QUAM tibi mitto, potior salute :
Displicet fors hoc ; quid enim medenti
Proderit quisquam, cūi sana mens in
Corpore sano ?

Ne tamen desit tibi sospitandus
Aeger, en ! coram stat, opemque poscit
Paene mī memet propior, nec uno
Nomine frater.

Ille contortus miserè inquietum
Ventre fert agmen ; gelidaque in alvo
Tot premit ventos, quot habet capaci
Aeolus antro.

Tu Notum Eurumque expedias iniquo
Carcere ; extrusus Boreas apertâ
Fac ruat portâ, et melius Britannis
Navibus afflet.

XXVI.

JOSEPHO TAYLOR.

TE senatorum numero inferendum
Sponte suffragor : Quis enim loquendi
Artibus pollet magis, aptiorve est

Condere leges ?

Sed per immensum oceanum, et liquores
Mille, fulcanda est via ; multa fumi
Nubila erumpent, fluitansque rivo

Alla perenni.

Quo salutandi titulo modoque
Ordines nosti procerum ; ambiendus
Quo fit aut factor laniusve ritu,
Forte docendus.

Dexteram dextrae, sed onustam, inani
Junge (res magni) ; neque fastuosus
Temne nudato capite ante tectos

Stare colonos.

Disce

Disce responsum rude, disce scommata
Perpeti, et plebem stupidè insolentem,
Forſque narrantem graviora veris

Crimina de te.

Quos tibi vinum potiorve pellex
Junxerit, fratres ſapiens adopta ;
Sed patrem ante omnes venerere Brownum,

Brownigenasque.

Proderit multum jocus : et jocari
Scito te, cum das colaphum datumve
Suſtines gnarè, patuloque tollis

Ore cachinnum.

Quid pudens virgo, quid et impudica
Expetit, notum tibi ſat ſuperque :
Hae tibi ad partes, facilis vocatu

Turba, vocentur.

Baſium ſi fors anus optet, ah, ne
Reſpuas : nam quot vetulae ſalaci
Gaudia impertis, tibi tot rependet

Grata trineptis.

Haec ego, vestri studiosus usque
 Commodi, raptim documenta mitto:
 Quid senatorem decet, ornat, effert,
 Post moniturus.

EZECHIELI SPANHEMO:

IN LIBRUM EJUS

DE USU NUMISMATUM ANTIQUORUM.

DIVA, vocalis citharae perita,
 Vatibus dudum comes; o potentum
 Nomina heroum decorare versu
 Sueta perenni;
 Eja, age, auratum modulari plectrum;
 Exeras vocem, Dea; tu, modorum
 Gnara, mansurae properes Spanhemum
 Tradere famae.

Cura

Cura Musarum propior, Spanheme,
Unus argutae citharis catervae
Sufficis ; Phoebi recinet per aevum

Te chorus omnis.

Seu studens pacem stabilire regnis
Hospes intersis populo Britanno ;
Temperes seu consilio Borussi

Caesaris aulam ;

Seu ducum heroumque velis priorum
Volvere annales, memor anteaeti
Seculi, et priscis modo nascitura

Tempora jungens.

Literis quantum tribuere lumen
Gens Spanhemorum, memorat Geneva
Artibus clara, ingenuaeque nutrix

Leyda juventae.

Stirpe tu doctâ melior propago
Emicas longè, et spatium per orbis
Ultimum gentes quid agunt, quid olim e-
gere, requiris.

Tu

Tu novum gazis pretium decusque
Adjicis; tu restituis metallo
Quicquid exedit situs, aut vetusta
Condidit aetas.

Tu doces, primo repetens ab ortu,
Temporis lapsi seriem, vicesque
Pendulas rerum: tua, docte scriptor,
Pagina monstrat

Quos tulêre urbes Sicalae tyrannos;
Sparta quos bello peperit feroces;
Quosque Musarum studiis dicârunt
Palladis arces.

Quid Rhodi pompam, Phariasque turrets,
Prodigi fastum populi, intuemur,
Myfticis vel quod tenet involutum
Charta figuris?

Rite tu priscos melius reponis
Ordine heroas; tibi, quot metallo
Artifex cudit manus, innotescunt
Gesta virorum.

Quo duces traxit Cleopatra vultu,
Explicas ; quali Juba fulsit ore ;
Quo genus dium Ptolomaei, et ingens

Stemma Seleuci.

Julium per te decus, et Lycurgi
Fama per longum viget aucta seclum ;
Stat suus Graiis honor, et Quirini

Gloria genti.

Quin erit quondam, tibi cum recentes
Paginam ornabunt tituli ; ducumque
Gesta vultusque artificum micabunt

Aere recusi.

Sculptiles Cressae Blenheimique campos
Aemuli quondam juvenes videbunt ;
Serta victori incolumis Britanno

Flandria necet.

Cerne, ut heroum numerosus ordo
Splendet : ante omnes Fredericus astat ;
Et, potens nutu dare jura regnis,

Anna refulget.

Inter

Inter haec sacrae monumenta famae,

Dulce te docti columnen Lycei,

Te decus secli memorabit ultro

Sera vetustas.

Te suis aetas hodierna scriptis

Inferit; te per memores reponent

Posteri fastos, adimentque letho

Munera vatum.

F I N I S.

MONITUM LECTORI.

INSTITUTUM erat ab Editore, ut Praefatione et Annotationibus explanatoriis, quam plurimum illustrarentur haec Poemata. Sed aliter sentientibus amicis quibusdam, quorum apud eum maxime valet auctoritas, sententiam mutavit. Quippe iis, quibus innotuerit Alsopus, nimium istuc et supervacaneum fore; iis vero, quibus esset ignotus, vix et ne vix quidem satis.

Nihilominus annotatiunculas quasdam, quibus nonnulla augeri reperimus manuscripta, ad finem adjiciendas curavit.

- C**ECILII. Comes Sarisburiensis. 11
- C**HARLETTUS, Collegii Universitatis apud Oxonienses Magister. 19
- PERCIVALLUS, Aedis Christi alumnus.
- M**EDICO-SENATOR. Johannes Freind, Medicus, a burgo de Launceston apud Cornubienses deputatus erat. 32
- J**OHANNES KEIL, apud Oxonienses Matheseos professor eximius. 33
- J**OHANNES NICOLL, tunc temporis Hypodidasculus Scholae Westmonasteriensis, nunc ejusdem Archididasculus. 36
- N**OELUS. Noel Broxholme, jam pridem Medicus celeberrimus.
- M**EDO. Richardus Mead, Regiae majestati Archiater.
- E**DVARDUS HINTON, Aedis Christi alumnus, dein Rector Ecclesiae de Sheering apud Essexienses. 38
- J**OHANNES DOLBEN, de Findon in agro Northamptoniensi Baronettus, primum Capellae regiae subdecanus, nunc Ecclesiae Dunelmensis praebendarius. 40
- S**CRIPSERIT FREINDUS. Opera medica, quae ediderat Freindus, Alsopo mittere neglexerat. 43
- T**UUS ISTE TUTOR. DOLBENO in Aede Christi commoranti Praeceptoris Officium functus est Freindus.

- ORGANON ORNAT. Dolbenus in Ecclesiâ Findo-
nensi suis sumptibus organum extrui curaverat. 44
- DUO ROFFAE LUMINA, Thomas Sprat, Episcopus,
ejusque Filius, Archidiaconus Roffensis. 45
- HENRICUS BRIDGES, Ducis Chandoisensis frater,
Archidiaconus Roffensis, et Rector Ecclesiae Ag-
mondeshamensis, quâ a Gulielmo Drake Armi-
gero donatus est. 47
- ALDRICO-CAROLUM. Carolus Aldrich aedis Chri-
sti Alumnus, dein Rector Ecclesiae Henleiensis. 48
- PELINGUM. Johannes Peling, Aedis Christi Alum-
nus, dein Rector Ecclesiae sanctae Annae apud
Westmonasterienfes.
- BENIGNA DEXTERA, Ducis Chandoisensis, cujus
erga Alsopum eximia erat munificentia. 60
- TITULUS. Archidiaconus Roffensis. 62
- ELISAE. Dolbenus uxorem duxit honorabilem
Elizabetham Digby, honoratissimi Baronis de
Digby filiam. 65
- ROBERTUS EYRE, Praebendarius Ecclesiae Win-
tonensis carcinomate afficiebatur, quo postea
confectus est. 66
- SWITHINI CLAUSTRA, Aedes praebendales Ec-
clisiae Wintonensis.
- WICHART, ejusdem decanus.
- CAROLUM. Doctor Woodroff, ejusdem praebenda-
rius. 67

JOSEPHUS TAYLOR tunc et ad hoc temporis in hospitio Bridewellenfi juris consultus celeberrimus.	67
PAR PROCERUM, Comes Oxoniensis et Vicecomes de Bollingbroke.	68
MONTANUS, Dolbeni consanguineus, qui villae Fin- donensis se heredem esse jactitaverat.	73
HARRY, Henricus Bridges.	
VENTAE. Oppidum Wintonense.	74
WICHAMUS, Gulielmus Wichamenfis.	
SENIS SANCTI. Nathanael, Baro de Crew, Epif- copus Dunelmensis. <i>Ob. 16 Sept. 1722. Aet. 46.</i>	
SCOTO, ad supremum forum libellos appellationis proferenti.	77
DUX, Whartoniensis.	79
COMITEM, de Harold.	
TE SENATORUM. Ab oppido Petersfeldensi, in agro Hamtoniensi, senatoris sedem ambivit Taylo- rus.	82

Addenda ex Mss.

pag. 26. (a). Mox qua mamillarum via lactea
 Ducit pererras improbulâ manu
 Ludisq, passim et suavesolentem
 Per Veneris spatiaris hortum.

(b.) Vides obortis non sine lacrymis
 Tristes ruinas Casarea domûs,
 Pulsosq, principes avitis
 Sedibus atq, iterum exulantes.
 At si qua vestris sideribus fides,
 Si non poete fallimur augures,
 Nec vana jactamus protervis
 Sarmina diripienda ventis,
 En tempus instat en veniet dies
 Cum rursus in calum caput efferet
 Nomen Stuartorum, et per omne
 Imperio potictur ævum:
 Dum stabit undis cincta Britannia,
 Dum clara fulgent sidera per polum
 Versabilem, tuusq, Phoebus
 Ætherios micat inter ignes.

pag. 50. (c) Unde si parca reditum negabunt
 Petrica, adversi fruar aquas irā
 Fati, amicorum memor atq; ab illis
 Fors memorandus.

pag. 67. (d) Sic Phrygum terror Thetidis propago
 Hostium talo jaculum recepit,
 Quamquam εὐχρηΐς fuerat ποδὶσq;
 ὤκῳ Ἀχιλλεύς.

Irratā vel emendanda quaedam.

11. 15 dele!

12. 1 dele!

26. 1 blanda

50. 7 dubius ferarve

52. 7 feramue

56. 11 pendeat

59. 5 o Batavi, Patrio ritu:

67. 2 dele;

71. 12 deficit

80. 17 ecstasis

I DE 60

Johanni Dolben.

Chare vir musis et amate nymphis,
Chare pra musis mihi praq, nymphis
Omnibus, cui posthabeo meum cor,

Accipe sponsam;

Etne qui scit se melius chorumve
Ducere aut sacro eloquio intonare
Regibus coram, aetheroque Regi

Ordier hymnum?

Anna cognatis Dea mista Divis
Anna, dum terra invigilabat, aurem
Dulce cantanti applicuit benignam

Dulce loquenti.

Jam, nefas, duro premit opprimiq,
Sub jugo infastos Britonas Tyrannus,
Musica et musa indocilis choraules

Inter asellus.

Frustra ad hoc monstrum canis, heu nec ullis
Vocis aut plectri illecebris domandum,
Seda non illo magis aut veneno

Plenior aspis.

Quin erit, si non cupidi auguramur
Vana, erit cum tu titulo altiori or-
natus incedes, reducisq, lata

Caesaris aurem

Vocemulcebis. Britonas Britannus
 Rex reget tandem, resonate plectra!
 Luncta vox clamet terio triumpho!
 Caesar ades dum!

Firmet hoc calum. Interea penates
 Tu tuos optatus adi, sodales
 Inter et nymphas cape dulcis oti et
 gaudia ruris.

Sint joci et risus hilaresq, amici,
 Molle nec plectrum neq, cantus absit,
 Nec mea temnas rudis exulisq,
 Dona Thalia.

Teutonum stupra horribilemque casum
 Conscii lecti cane, nec tacendi
 Quos pater movit, juvenisq, dignus
 Patre tumultus.

¶ Gaudia hæc inter tibi dum tuisq,
 Integer vivis, bene derelicta
 Despice aulai stipitus: et o si
 Molliculum cor

Arte sentiret quid amare amariq,
 Esset, et mellis quid haberet uxor,
 Non maritale abnuces protervus
 Erro capistrum.

Crede mi nolles placidum capistrum
 Regiis mutare opibus. quid ultra
 Quid piger cessas? Venus hoc rogat q
 Dulcis Agella.

(^a Miss Meadows.)

Gaudia hac inter tibi dum tuisq
 Integer vivis, bene derelicta
 Despice aulæi strepitus — sed audi
 Aethere ab alto
 Jupiter laevum intonuit! Dancelmus
 Te pater, divum genus et deorum
 Latibus dignum, potiore demptis
 Ornat honore.
 Si mihi graia Latæve musæ,
 Qualis aut Sapphus fuit aut Horati,
 Vis foret, non perpetui careret
 Munere versus
 Ille Vir; fortem legerent Repotes,
 Integrum vitæ, fideiq, puræ,
 Et supra Reges meritis amicum,
 Auspicihus Dii.

Sed pudens parvo tenuare plectro
Magna, suspendo citharam; nec ausus
Alura, tam sancto capiti ter avum
Nestoris opto.

Wigan Murrao.

Non usitati dotibus ingeni
 Murrae florens, grande fori decus
 Murrae, longum vive felix,
 Vive, vale. mihi pristinatorum
 Dilectior quo nemo sodalium,
 Non te videbo rursus, at audiam
 Tamâ vigentem; quippe mirus
 Artis amor studiumq, laudis
 Usq, in horas auctior indoles
 Morantis avi tempora precipit,
 Annisq, maturos silere
 Eloquium juvenile cogit.
 Te digna grauis auribus obstupet
 Tribunal omne, ac utraq, furia
 Proferre: te sermonis almi
 Participem sociumq, rerum
 Haud nuper illud par procerum colit
 Insigne, gaudens alter et altero,
 Virtutis intra pectus unum
 Qui species cumulavit omnes
 Solus, omni labe carens mali et
 Tenore vita splendidus integra
 Intaminata et menti laudes
 Loraburinus referens avilas.

Sed nunc honores me tibi debitos
 Ne forte credas solvere, cum viro
 Javita jam carmen supremum
 Musa cauit caritura tali:
 Te cum Lamanis concelebrat novem
 Popus minuto in corpore spiritus
 Ingentis, acri sive scribens
 Sive loquens sale, qui remordet.
 Unum hoc, amice, te moneo, cave
 Ne factiosa lingua licentia
 Servire dignetur, vel aula
 Imperio nimium potentis.
 Vulgarium graec repere ad ardua
 Utring, tendat tramite devio,
 Te jure praescriptus volentem
 Regis amor patriaq tollat:
 Poscente regno qualiter exstitit
 Talbottus aequi maximus arbiter,
 Gorcusq, sic primos honores
 Sustinet haud alii ferendos.
 Ipse in perusta solibus insula
 Lene imperantis verna Trelaunis,
 Broxholmus inter vos superstes
 Cum manet, haud metuum relictis:

Morbi minacis vos genus occupet
 Quodcumq; felix experientia
 Noctis et cura sagaces
 Expedient peracula lethi.

Broxholme Carolo Hedges.

Quali inquietus sollicitudine
 Expectat horâ compositâ puer
 Promissam amicam, quam paravit
 Dia parens Venerum Mathæa,
 Latos odores sumere negligens
 Teo vivente, quolquot sunt vota
 Attendit, atq; omnis aurem
 Arrigit ad sonitum flagelli:
 Sic te remotum quarimus anxie,
 Te mane sicci, te madidi diem
 Condente Phœbo, cum bibuntur
 Ad cyathos memores amici.
 Utcumq; quasas saviat in vales
 Adducat Eurus te modo sospitem,
 Te dulce pondus te tuorum
 Delicias patriæq; curam.

Te nare Spensus conspicuus rogat,
 Te Vaughnus ingens justitia Hecus,
 Et pacis auctor destinatum

In reditum tibi pascit hircum.
 Quando o recepto tecum iterum queam
 Insanienti fervere gaudio

Longamq, Jephsono ferente
 Pocula continuare noctem?

O quando risus inter et otia
 Licebit ignes dicere mutuos,

Dum tu quid Arctons lapido
 Et gelido Cytharea calo
 Popit, quid ausa Teutonica Nurus
 Contra Britannum fortia pectora
 Narrabis, expertus volentes
 Et faciles sine peste nymphas.
 Disces vicissim quicquid habet novi
 Nativa tellus, qua nituit choris
 Decora virgo, quoq, palmam
 Tuxbrigio meruitve Baiis.

Sic lene tormentum ingeniis damus,
 Dum magna magnis sponte relinquimus
 Gerente Townshendo invidendum
 Aerum ^{1 DE GO} onus imperiiq, molem.

Wigan Johanni Friend.

Mense jam Maio petularis Camana
gestit ordiri tibi carmen, atqui
Chare quem appellas ego quâ vicissim
Voces salutem

Magne te Paon, mihi te caducas
 Sepe presentem stabilire vires,
 Dulce te vita misera levamen

Spemq; decusq;?
 Te colo grata memoriq; mente,
 Quamlibet visens peregrinus oram,
 Qui tamen longe patriam relinquens
 Me quoque fugi.
 Namq; vitalem insinuans calorem
 Artubus princeps mihi sol Medentium
 Spiritu nervos animamq; leto
 Accreat ipsam.

Ergo me dulci exilio fruentem
Mompeli praeclara tenet salubri
Civitas celo studiisq; loca
Clarior artis:
Sponte quam circum per odora rura
Per vias omnes thyma stackademq;
Parturit tellus olei meriq; et
Melis abundans.

Quippe felici populo benignus
 Aerem semper nebulis carentem
 Jupiter prabet, tepidumq, ver de-
 cembris horis.

Hic diu risu sine gaudioq,
 Passus infirma senium juventa
 Sexies annis adoleasco tandem
 Quinq, peractis.

Interim comes hominum frequentans
 Pute congressus hilaresq, scenas,
 Gentis in molles ego ludibundus
 Transeo mores.

Namq, per cursum genialis avi
 Quisq, festivo vacat hic amor,
 Garriens ridens jocitansq, bilis
 Inscius atra.

Docta quem quondam requirit Thalia
 Aut amicorum relevare sermo
 Blandus, aut junctus lepidis Jacchus
 Pute cachinnis,

Jam leves cantus dapibus remisisti
 Me juvant, me nunc quoque lingua rugax
 Hospitis, me nunc muliercularum
 Risus inanis.

Sic dies felicior otiosos
Exigo, corpus tenuante curâ
Pene jam liber, medica ac subinde
Immemor artis,
Hadclifo quam si decore atq; famâ
Par, item gazis paribus potirer
Et sagax aequè innumeris mederer
Ipse, medendus.

Wigan Treland ad Jamaicam ituro.

Gordon et Wigan comites Trelandi
Sive per lectum graderis pruinas
Sive quâ Titan sitientis urit
Arva Jamaica,
In mari aut terrâ, vel iter supremum
Ingredi tecum cupiemus una,
Patriâ nomen magis atq. vitâ
Dulce secuti.

Ibimus tecum, valeant amici,
 Ibimus. lati, valeant amici;
 Ne time, non jus tibi decrit usquam
 Aut medicina.

Perge nunc ultra herculeas columnas,
 Nunc Alexandri bene vota comple,
 Alteramq; orbem i pete regna primum
 Visa Columbo.

Puppibus faustis tumidum per aquor
 Non vehes magnas revchesq; gazas
 Classe nec vinces timidas remoto in
 Littore gentes.

Aecta mens parum sine labe pectus
 Candidi mores oculi benigni
 Largaq; in dando manus atq; clausa ad
 Accipiendum

Nesciam juris populum virosq;
 Imperi fastum furiasq; duri
 Jam diu asuetos tolerare, te pro-
 -rege beabunt.

Dum tui custos gregis equus equi ad
 Regis exemplum, proprio potiri
 Quemq; permittens, calidos gubernas
 Leniter Indos.

A. Friend Duci de Novo Cast.

Extremum hunc Olio concede laborem.

Dux bone et rerum columen mearum,
Quò meis ultra precibus praeire
Tendis et votis, bene de immerenti
Usque merendo?

Nuper antiqua auspice te reversus
In sinum matris, colo templa Petri
Quà Urbis augusta occiduam salutat
Thamesis oram.

An novos porro cumulare honores
Destinas? me Wolscius redonas
Manibus civem. mihi prater omnes,

Hospita musis,
O placens salve domus, alma nutrix
O juventutis prius, o laborum
Dulce, leximen requiesq; fessa

Sera senecta!
Quàm memor mores studia et sodales
Et quid hic olim quid et hic peregit
Acta respectans meaq; et meorum,
Sape revolvam!

Seu gravis Felli imperium verendum
 Logito, latam Aldrici ve frontem,
 Qui nec adduxit rigide nec usquam
 Frena remisit;

Sed sciens rerum et celer augurari
 Quemq, quo ferret genius potenter
 Indolem turba juvenilis omnes

 Finauit ad artes.

Seu atrii aut aula spatia ampla lustris
 Regias moles oculisq, signo,
 Angulus docti senium hic alebat
 Mite Pococki;

Ille precana et veneranda Jani
 Tempora; huc illuc ubivis eunti
 Pristina vitæ quoties recurret

 Dulcis imago!

Sic teram paucos meditando soles,
 Scena languentem hac revocet salutem,
 Hæc dies, si fata sinunt, caduci
 Proroget avi.

Jures, si cedant bene quæ precamur,
 Vindicat primas hominumq, rerumq,
 Arbiter summas, reg, tu secundas
 Respue grates.

Ad tumulum careret alumni Westmonast.
ibidemq; in fano sepulti, Tempus schedulam
hoc versu signatam exhibet.

Quid breves te delicias tuorum
Nanius Phoebi chorus omnis urget
Et mea falcis subito recisum
Vulnere plangit?

In puer vita pretium caduca!
Hic tuam custos vigil ad favillam
Semper adstabo et memori tuebor
Marmore famam.

Audies clarus pietate, morum
Integer, multa studiosus artis:
Hac frequens olim leget, hac sequetur
Amula pubes.

Ad effigiem are incisam Johannis Friend.

Sui suas artes sua dona latus
Et Lyram et vend salientis ictum
Scire concessit, celerem et medendi
Velius artem.

Adversa valetudinis causa Ulyssiponem adi-
-turnus Gulielmus Keith Gulielmo Pulteney.

Arbores orta meliore colo
Dulcibus manat quibus unda gemmis,
Lusq; Arabs parce pretiosa solers
Balsama mittit;

Et salubres ubicunq; terra
Frescitis planta, lacerum potentes
Suavibus succis relevare pectus,
Pute valete!

Non ego vobis medicandus ultra
Spiritus ducam trepidos anhelans,
Nec graves duos metuum asperiq;
Frigoris ictum.

Me vocant aura zephyriq; molles,
Aetheris circum placide nitentes
Suavis aspectus vocat, et salubre
Undique calum.

Ducar in sylvam Cypriamq; myrtam,
Fructuum cernam novus aureorum
Copiam, missus patriâ Tagiq;
I DE GO Fluminis hospes.

Tu meis clare celebrandus olim
Vocibus, vivas valeasq; lumen
Publicum, praesens patriâ levamen
Mox cui turd.

G. Keith in Miltonum

Maximus antiquis venisti manibus hospes
 Jam tandem, nitidoq, graves in marmore, vultus
 Virgis, o decus, o tanti laus optima tecti!
 Nec talis prisco Chaucerus conditur ingens
 In tumulo pater, aut vario modulamine dulcis
 Sponsus, non arte pares, non divitis haustu
 Castalia tanto, liquidive aspergine fontis.

Ipsc nova virtute ingentes fortior ausus
 Aggredieris, vates, validoq, agis impete mirum
 Certus iter, cursusq, novos ultra avia longe
 Limina Musarum veterisq, cacumina Pindi:
 Quantus per Graias olim mirabilis urbes
 Ibat Maonides divumq, ferebat honorem;
 Quantus in attonitis volitabat rupibus Orpheus;
 Ille Deum sanctas stirpes et nomina vates
 Aeternumq, canit decus, antiquosq, labores
 Aut hominum genus, aut dia primordia lucis,
 Turbatasq, domos Superis immissaq, bella
 Immanes ausus; tum victis Tartara triste
 Effugium horrentesq, umbras. Stupet undiq, turba
 Pulchra verborum et docti miracula cantus.

Tale tuum carmen nobis. Quin pulcra recludis
 Hortorum spatia, irriguisq, ingentia campis

Alumina con celebras, primavi regna parentis.

At dulcis Coniux sacra inter lucida florum
Mollibus invigilet curis, ubi dives opacat.

Umbra toros, myrtusq; viret dubiq; rubores
Nascuntur viblis, et se crocus induit auro.

Post autem rapti fatali federe, tristis
Exilis penas subeuntes rura peragrent
Sola simul, trepidi gressu ambiguq; viarum.

Limina dilectasq; domos feralia flammis
Tela nitent circum, et sava formidinis ora.

Tam facili potes citharæ modulamine, tanto
Numine verborum variarumq; ubere rerum
Ingenio: ergo animos quædam divina voluptas
Percipit, aut trepidos sensus perlabitur horror
Falimus, aut vero percussi pectora luctu
Solvimur in lacrymas tecum et miseresчимus ultro.

Salve sancta mihi sedes, tuq; unice Vates,
Extractumq; decus tumuli, et Simulachra verendi
Ipsa senis, laurique coma, et tu muneris Author
Egregii. Tanto signatum nomine marmor
Heckrum decus et seros sibi vendicat annos.

A. H. ----- in seipsum.

Videte o lepores volatilesq,
 Qui dumos colitis, qui aperta campi,
 Et qui fluminea laticis ulva.
 Quid sit queritis? ille quem videtis
 Preptantem tacite, manuq, pondus
 Gestantem tubuli decem pedalis,
 Lutosum pedes sauciumq, spinis:
 Illo non fugit impetente quisquam
 Ala dispari penduloque crure,
 Aut plumâ dolet imminutus unâ:
 At dum fulmine ludit innocenti
 Et terret strepitu, peritiorum
 Lethalem docuit cavere dextram.
 O gratum caput, o amice nostri,
 O salus avibus lepusculisq!

I DE GO

Hic reliquum vitæ statui tra
 Uxoris paulum cupiens, alia

Ætas jam matura novos
 Scior, at quam non multum
 Non compoto, etenim haud quæ
 Non scortor, sparsit primæ
 Vespertinum ultra jam non
 Sentis namq. oculis infesto
 Sunt tenebræ longæ, vult
 Hic semper cum nocte pare
 Perq. diem radios adeo dem
 Ut magis et requies et vita

Famina siqua placens oc
 Duccere eam, rebus sic stan
 Quid sentis animi custos fr
 F. Quamprimum venas aperi
 Lanceola desunt? crebrò ag
 Sive cucurbitulas cum fer
 Istarum non est præsto tib
 Quare statim collum qui
 Proderit omino ductus a
 Sanguis, et in corio vesicula
 Displicet hac ratio? quod
 Non portas picta cerbum

Traducere tempus,
 alia omnia dives.
 vos non ambit amicos,
 utum matrona recuset;
 ad quis aquam mecum hauserit ultro,
 arimum Venus Indica virus;
 non scribo aut lego tempus,
 testos lampadis ignes;
 ut parva crepuscula, nam Sol
 ares fere dividit horas,
 demittit acutos
 vita domestica prosit.
 s occurrat, cui placeam q,
 tantibus, expedit an non?
 s fidissime nostri?
 ri in cervicibus amplas.
 o affigatur hirudo,
 ferro appone per amplas.
 tibi copia rerum?
 si cuspidē tundat equili.
 s de vertice stulto
 cula mota rubente.
 od amorem sopiat omnem
 m^b Nepenthes in arcā?

Nunquam me cruciavit opus
 Non mensa placuere mihi
 Virtutem summo fortuna in
 Admiror, si fors talis spe
 Aequales tamen exoptavi
 Et quos sors paulo altius
 Usq. colam coluiq. hos et fr
 Non mihi adulatrix unqu
 Arrisit ratio, sic toto inglo
 Tracto machaonias non in
 Sat mihi in exiguis est rebu
 Et curis animus liber corp
 Et secreta quies et desidis
 Me satis a patriâ carisq.
 Unius aspectus veteris dele
 Neve ita me exhilarat vi
 Jamaica et recti vicina
 Me juvat antiquis ri
 Qua fuerit justî sententia
 Quid Brutî pectus charbo
 Quid Catilina feroa, quid
 Ausit, quid linguâ Cicero
 Nunc Demosthenica time
 Audio, et exilio cathedra
 Nunc cuneis sudans fina

opum vesana cupido:
 ihi amplexusve potentum;
 in culmine stantem
 spectetur imago;
 vi semper amicos,
 us inferiusve locavit
 t transcurrere lator.
 quam sed fida medendi
 glorius avo
 n infelicitur artes.
 ebus parca voluptas,
 corpusq; dolore,
 dis otia vita.
 isq; sodalibus actum
 delectat amici;
 t vis Bacchi, purus ut aether
 a potentia solis.
 nimium impallescere chartis;
 ntia disco Catonis,
 arda dictavit amica,
 id sava Antonius ense
 cero, quid Caesar utroq;
 imefactus fulmina vocis
 tra clamansq; tremensq;
 lido egre scissile lignum

Erudit haud juvenes ita doctor jure in utroq,
 Otto, et qui vitri nomen de nomine sumpsit.
 Non in Pandectis talem vel Codice legem
 Invenio; ast alias tibi quo divortia clare
 Permittant, sit causa aut sit bona gratia tantum,
 Christicolis posuit Justinus legifer haeres,
 Cui Christus placuitq, Deus cui trinus et unus.
 Illud decretis ex pontificalibus unum est;
 Et Britonum mentes etiamnum et corpora vincit
 Papalis derisa sed intoleranda potestas.
 Scilicet imperium pater hoc Romanus habebit?
 Insipiens Henricus, et insipientior ejus
 Progenies, quae cum emendavit caetera, non hoc
 Excussit ceruice jugum non ore capistrum.
 Quid properas laqueos circum caput inserere huic; cui
 Nulligis et sensus ratio et natura resistit?

Adde quod hoc vitio non ulla medela priori est.
 Plebs aequae proceresq, aequae juvenesq, senesq,
 Lausidici mediciq, Sacerdotesq, fateantur
 Nil hoc verius esse, quod olim protulit ille
 Utopiae scriptor sapiens, ille arbiter aequi,
 "Quem lateri accumbens pruritum commovet uxor
 Vix nisi confrectu vicini in poste quiescit."

Aspice; praeteriit cui sexagesimus annus,
 Disperdat rem at vilibus in meretricibus omnem,

Ille rediit exul, qui mores vidit et urbes
 Totius Europa, sed non relulit meliores,
 In cujus dextrâ vincit stylus ensis acumen:
 Nullius huic exars virtutis contigit uxor;
 Verum legitimi haud tolerans fastidia lecti,
 Dum villetta domi est, Gillam mensâq, toroq,
 Excipit, a servis puerisq, procacibus omni
 In trivio scortum conculcatum atq, sultum.
 Scilicet huic agili quahur sinuamine Spina
 Flexilis, undantq, referrent membra liquore.

Non puero rursusq, viro tibi visus et olim
 Auditus, supremâ Astræa in sede superus,
 Inaviloquus justus prudens et amabilis, arctos
 Qui legum nodos divinâ voce relaxat,
 Jusq, nimis durum moderamine temperat æquo?
 Annon hic sponsam prima vivente secundam
 Ducens fas illud licet haud jus esse putavit?
 Nec sic turgentem potuit compescere caudam,
 Sapius at proprii inveniens in limine lecti
 Occlusasq, fores, et apertâ densa fenestrâ
 Iurgia depluere in caput horrida grandinis instar,
 Ad notum rediit serâ de nocte lupanar;
 Mane ad cancellos cum auratâ vestis honore
 Incedens, massâ præeunte, sequente sigillo.

At Blackbourne sacrâ redimitus tempora mitrâ,
 Tunc etiam cum membra rigent, servare decorum
 Pratendens, nunquam caput intulit Archiepisco-
 -pale intra Bonda vel olentia tecta Wyburna;
 Ille equidem ejectâ propriâ felix alienas
 Maluit uxores molere, et jam proximus orco,
 Unâ cum meretrice arcanâ in parte palati
 Cumq, capellano potat socialiter uno.

De vobis taceo, sua quis est qualibet uxor;
 Presidis hoc fuerim et Collegi pace locutus,
 Namq, ager valde timeo vos, diligo sanus.

Hystericam dum algorq, calorq, reciprocus urget,
 Dum rubet et pallet, dum subsultusq, tremorq,
 Est, et languor, et intercisus anhelitus oris,
 Deliquiumq, anima, et connivent lumina crebro,
 Palpitat et cor, et lingua interrupta gemiscit;
 Ut medicas adhibere manus per colla per ora
 Labra per, et pectus turgescentesq, papillas
 Ut remeare juvat quo fert ita corde voluntas?
 Hi motus animi et convulsi corporis omnes
 Seminis exigui jactu sine morte quiescunt.
 At conjux teneris redivivam amplexitur ulnis
 Uxorem, calo grates, pretiumq, medendi
 Archigeni in dextram dans nummos quinq, decemve.

W. Dii tibi me rursus medicam sponsaq, futura
 Garrule dent, secreta artis qui tam bene nosti.
 B. Est omnis tibi in uxorem permessa potestas;
 Ipse equidem, dum mens constat, mihi caverò solus.
 Siquis expers medicina alii dato pharmaca cuivis
 Nec renes purgato domi. hoc in amore probatum est.
 Si tibi terrori pena et sors dura Lydoli est,
 Et te tantus agit stimulus, nocturna diurna
 Aud facile huic poterit comes usquam defore ludo,
 Qua veniat jussa et jubeas quam fessus abire.

W. Feci equidem interdum his non ablucentia, verum
 Panitet et piget atq, pudet me temporis ejus.

Nunc mihi prateritos retulit cum Jupiter annos,
 Et sum qualis eram Thamesina per oppida dudum
 Vectus ab amne Sago, dabat hæc cum dextra secundum
 Artem primitias letho, curruq, per urbem
 Ingrediens prostravi equitum pedituq, catervas;
 Nunc libet errantem mihi circumscribere vitam,
 Nunc alios mores poscit constantior alas.

Sunt et in Hesperia præstanti corpore nymphæ,
 Sunt viduæ, sunt intactæ cum dote puellæ;
 Copia magna harum et penuria magna virorum est;
 In venerem pronas animoq, et corpore reddidit
 Temperies pulchri calida et simul humida cali.

J. Sunt et in Hesperia cultu bicolore puella,
 Lucis formae del palman Antoni Aegyptia conjux:
 Sunt etiam Aethiopes, sunt et quas Guinea mittit
 Littore ab aurifero; ex numero tibi selige, cui sit
 (Nam quid in obscuris color est aut forma tenebris?)
 Extra mollities major cutis, et calor intus;
 Haec tua sit pretio, pretio quam vendere possis.

W. Scilicet haud Tusi meministi carmina vatis,
 Audio quem veris recinentem versibus, "Unquam
 "Si tibi nota futura est pars millefima gaudii
 "Illius, quod sentit amans ad amatus et idem,
 "Ultero exclamabis tempus perit omne, laborq,
 "O insane perit, quod non insumis amando;
 "Cum gemitu vitamq, recordarere peractam.

J. Et meministi et liber vivo: tuq, o Aretae, ut
 Sis caelebs metuo. W. O Vitruvi, rem tetigisti:
 Me voluit tandem nean sociare perenni

Dulcis Hymen, facibusq, novis ab Hymene lapido
 Incensus, natumq, sequens lutharea sequentem.

J. Prædixisti fore, ut hoc intra tibi cederet annum?

W. Dixisti quibus in terris, quo sole calentem,
 Quam cito jactatis caperet me retibus Uxor.

J. Si vortant bene! dic etiam quo corpore quove
 Ingenio tibi sponsam aluit iam horrida tellus.

W. Intemerata salus, non immatura juvenlus;
 Gravior in terris ardenti sole perustis
 Et durabilior sub fusco forma colore;
 Casaries ebori fulgentem imitata politi
 lum paribus ciliisq, superciliisq, nigrorem;
 Idem oculisq, color, radiis qui corde sub imo
 Usq, reviviscentem accendunt mollihus ignem.
 Pars nasi suprema, Lysippus finxit in arcu
 Qualem et Praxiteles Cnidiam de marmore Divam,
 f. Planior est, planiq, mesophris non unit eodem.
 Amula labra rosis, et quæ labia altera poscant.
 Mundities non ad tempus quasita, nec omni in
 Corpore non eadem, quantum claro dare possit
 Purus ab amne latex. non affectata nitentis
 Vestitus cura, et pretiosi nulla cupido.
 Fama expers macula, spectata conjugis ante
 Et vidua exsuperans laus virginittatis honorem.
 Famineus decor arte carens, uxoria morum
 Dulcedo, vultusq, hilaris, vocesq, benigna.
 Lingua tenax, vanis non importuna querelis,
 Prætextusve dolosve movens, jurata sed usque
 Interpretisq, animi et tranquillæ pectoris index;
 Et quæ sub noctem comi sermone maritum
 Excipit, exacti lenimen suave laboris.

Alloquium facile; et consortia lecta per urbem,
 Lecta domi; verum propriū conclavis in umbrā
 Mensq, manusq, magis muliebri exercita curā.
 Et pudor ingenuus, verba obtutusq, coercens
 Impuros, castumq, fatentia lumina amorem.

Hujus ego mollem nictum flagrantis ocelli,
 Hujus ego suctum labri linguaq, micantis,
 Non Britonum sceptro, non connubio Catharina,
 Quænsburium unanimi Dea quæ dignata cubili est,
 Permutare velim; simplex duntaxat et unum
 Osculum ab hac uxorē haud æquent gaudia, quot quot
 Præstiterint pleno quævis in amore puella.

Latere non memoro; tamen et memorare juvaret,
 Quando voluptates æquas non sensit Adamus,
 Non dedit ulla Eva mulier de stirpe creata.
 J. O felix sis æternum, mi dulcis amice;
 Verum hæc conjugii mellito mense videris
 Dicere. N. nono sole quidem, sed mense decembri,
 Hic tum etenim tennes pertentant frigora pelles,
 Dum patrias Alpes prope et incunabula Sponsam
 Amplexu foveo, et complexibus illa mariti
 Optatis respondet, et omnem exæquat amorem:
 Quem sensum Maio credis mihi mense futurum,
 Tempore quo Titan mediū de vertice cali

Jam non obliquos jaculatur flammens ignes?
 T. Tunc illi cave: tu vegetus quodcumq, minaris
 Perfice; prosperet et calum qua feceris unquam
 Aut facies. W. mihi quod cupiam, suavissime rerum,
 Nil superest, si me vultu et sermone Trelaus
 Respicit assucto, si tu fraterq, valetis,
 Si Stephanus dulci potitur jam faustus Elizâ,
 Si legis antiqui jucunde nomen amici,
 Romanumq, novo cecini quod carmen in orbe.

Dabam Clarendonia Jamaicensi
 Ex musæo Uxoris gremio.
 5to Cal. Jan. 1735.

h. Hic valles camposq, atq, ardua saxa perennis
 Latificat viros, et constans non altera calum
 Ostendit sationis et altera tempora messis;
 Namq, eadem tellus omni fert omnia mense,
 Maturescentes, et maturos, et acerbos
 Fructusq, et flores, tenerosq, in cortice gemmas.
 In caput exustum medii de vertice cali
 Cum Titan rectos jaculatur flammeus ignes,
 Tum procul hospitis fessus sitiensq, viator
 In loco patinam atq, cibum calicemq, merumq,
 Invenit; illa dehinc saturo in somnumq, reclinari
 Præbet de vasis ad humum sub frondibus umbram.
 Semina per montes passim volitantia rimis
 Insinuantur, et e nudis mox caulis exit
 Surculus, ac fibræ scopulum complectitur uncis:
 Nec mora post lastrum procera attollitur arbor
 Ingentem truncum et spatiosa cacumina jactans,
 Tegmen anhelanti pecori. Stupet ipse colonus
 Suspiciens subitumq, nemus sylvamq, sonantem.

Interea teneris florens Ceres Indica aristas
 Centum et viginti seritur metiturq, diebus,
 Millicuploq, pigram agricolam locupletat aceruo:
 At prudens operam et cui terra nota potestas,
 Non segetem incurvâ rescindit falce, priusquam

Inter surgentem spargat nova semina culmum.
 Non prata irrigua aut armentis pascua desunt;
 Aerla ubi luxurians decies resecata per annum
 Bis gravido pecori nova pabula semper abunde
 Sufficit, ac gemini rumpuntur gramine foetus.
 Tantum crescentes Phoebi vis fervida plantas
 Incitat, is noctu distillat roscidus humor.

a. Cucurbitula cum ferro et sine ferro are the classical tho not the Recipe terms for cupping with or without Scarification.

b. A name some have given to their Opiates from a description in Homer's Odyssey of a Medicine which you as well as we Dr^s will swear to be liquid laudanum tho' the Commentators suspect no such thing

c. Terms in the Civil Law when Man & wife part by consent.

d. There is a Physician mention'd in Herodotus who us'd this method of cure to a persian Queen but was put to death for it.

e. Le tu gustasti una volta
Le millesima parte d'ella gioia
Che sente un cor amato via mondo
Disesti repentina sospirando
Perduto e' tutto'l tempo

Ch' in amore non si spende. Tasso Aminta.

f. You must allow a little to the poets or lovers fancy in this part only of the description. It is not an exact geometrical plane but the curve approaches quam proxime to a right line.

g. If you remember *μεσογειον* you will know this anatomical word for wch there is none in English or Latin. With leave to make one I would call it Mid-brow.

h. Part of an intended Natural History of Jamaica.

Johanni Nicol

Tu commissa diu fuerat cui mascula proles,
 Accipe feminei generis, non amplius, unam;
 Ne tamen aut dubiam cape, communemve duorum;
 Syllaba acuta sonans erit indubitabilis index
 Unde genus noscas; signacula cetera sint haec;
 Sit personalis, perfecta modo, atq; figurâ,
 Sit flexu facilis, casus formanda per omnes,
 Juncturâ gaudens, et crescens in genitivo.
 Tum subito quot habet partes oratio discat,
 Nec virgam metuat quantamcunq; erigis altam.

As in presenti dabitur, post paulo futurum
 Plurali in numero, modo concordare facit res
 Debita Syntaxis, metrique prosodia mater.

Hancine declinas? cave ne caruisse gerundis
 Dicaris, quando hanc habeas tu cunq; supinam.
 Scis bene nemo caret genito, excipiasq; te ipsum
 Regula ab hac? Quid enim? annon Substantivus es, atq;
 Per te stare potes? fer opem bonus adjectiva,
 Quae nec stare potest nec significare remota.

Sic bene conjungas quae conjungenda, Magister,
 Tertia prodibit persona, velut caro carnis,
 Incerti generis bos fur sus atq; sacerdos.

Quare age et ad partes omni tu mane vocato;
 Hac tibi, ne metuas, bene respondebit et apte,
 Jci ictum, genui genitum, peperit quoque partum.
 Si quod erit regimen dubitas, memor esto dativum
 Dandi verba^(a), genitivum verba monendi:
 Sed quarto abstineas, et rarius utere sexto.

Propositi officium peragat conjunctio felix,
 Sed procul ista abeat quæ disjunctiva vocatur.

Hac te Grammatices docet Ars; hinc nomina cernes
 Derivata tuo de nomine; nec tibi casu
 Manca sit aut numero defecta propago, nec occans
 Syncope de medio tollat quod Epenthesi infert.

(a) regunt

Johanni Friend.

Integer vitæ cerebriq; sanus
 Non eget Mauri titulis nec arte,
 Nec venenatas jaculante rugas

Friende, camonâ:

Seu catenatis foribus retentum
 Carcer includat, vel athena turris,
 Sive monstrorum numero æstuantum
 Certet inermis.

Namq; te pulsum Deus ex Senatu
 (Quippe agis causam intrepide disertus)
 Hospitat contra fera viperina

Sibila lingua:

Quale portentum neq; fæda Lerna
 Protulit dignum herculeis sagittis,
 Nec duo Arthuri domuere, monstro-
 =pesces ambo.

Pone me invisâ prope limen aula,
 Et domos justis dominis negatas,
 Quod latus regni Nebulo malusq;
 Arbitrur urget;

Pone sub vultu nimium propinqui
 Iudicis, quo nec fora nequiores

Prisca cognorunt, similemve noscet
Sera vetustas:

Mitte me rursus per inhospitales
Belgia campos, loca dura Musis,
Dulce scribentem memorabo Friendum
Dulce loquentem.

137.
Vesey.

O recens diva Idalia Sacerdos,
O amans Bacchi lererisq, Jerns
Quem vigor sura validus mariti in
Munia firmat.

Si brevem conjux satiata lasu
Languido indulget requiem veretro,
Celibes quid te moneant amici,
Laudidus audi.

Mitte tam crebros iterare saltus
Pasperum ritu, coitu diurno
Nil magis solvit latera et salacis
Robora nervi.

Sit satis sponsam tacite rogantem
Nocte complecti semel ante somnum,
Nec nocet dulces iterum experiri
Mane labores.

Nonne abortivis uterum resolvit
Sapius^{1a} Thoma nimium arrigentes
Uxor, cludens male spem cubilis
Præcoce partu?

Pectus multo tibi Percivallus
Vester exemplum præit; hic periculi

Grus Thomas Vesey Bart^{us} nec non apud Jernos Episcopi

Gnarus, assultu nimio extimescit
 Findere Sponsam;

Ergo septenis semel in diebus
 Conjugem conchâ patulâ supinam
 Permolit segni nate, nec puella

Aequus ad ictus:
 Quis catus coli faciem vicesq;
 Cynthia explorat, metuens coire,
 Spondeant letam nisi cum parenti

Sydera prolem.
 Hujus exemplo monitus duellum
 Rarius tentes; satur est et ohe
 Lunnus exclamat, superest furenti
 Nec locus hasta.

Sin moras inque tamidum recusset,
 Ne sit ancilla tibi amor pudori,
 Quo tenello olim domino admovebit
 Ubera nutrix.

Johanni Dolben.

Ergo tu crebris patiens duelli
Firmiter perstas validisq; pernox
Ictibus bellum renovas, et inde-

-fessus agendo es?

Non ita, ut pridem memini, ante pugnam
Fortis aut fidens animi, sed anceps
Spem metumq; inter, cupiens timensq;
Castra subisti.

Quin cave, o audax! aderunt futura
Prælia, et frustra maribus tacendi
Exitus, cum fors acie retusa

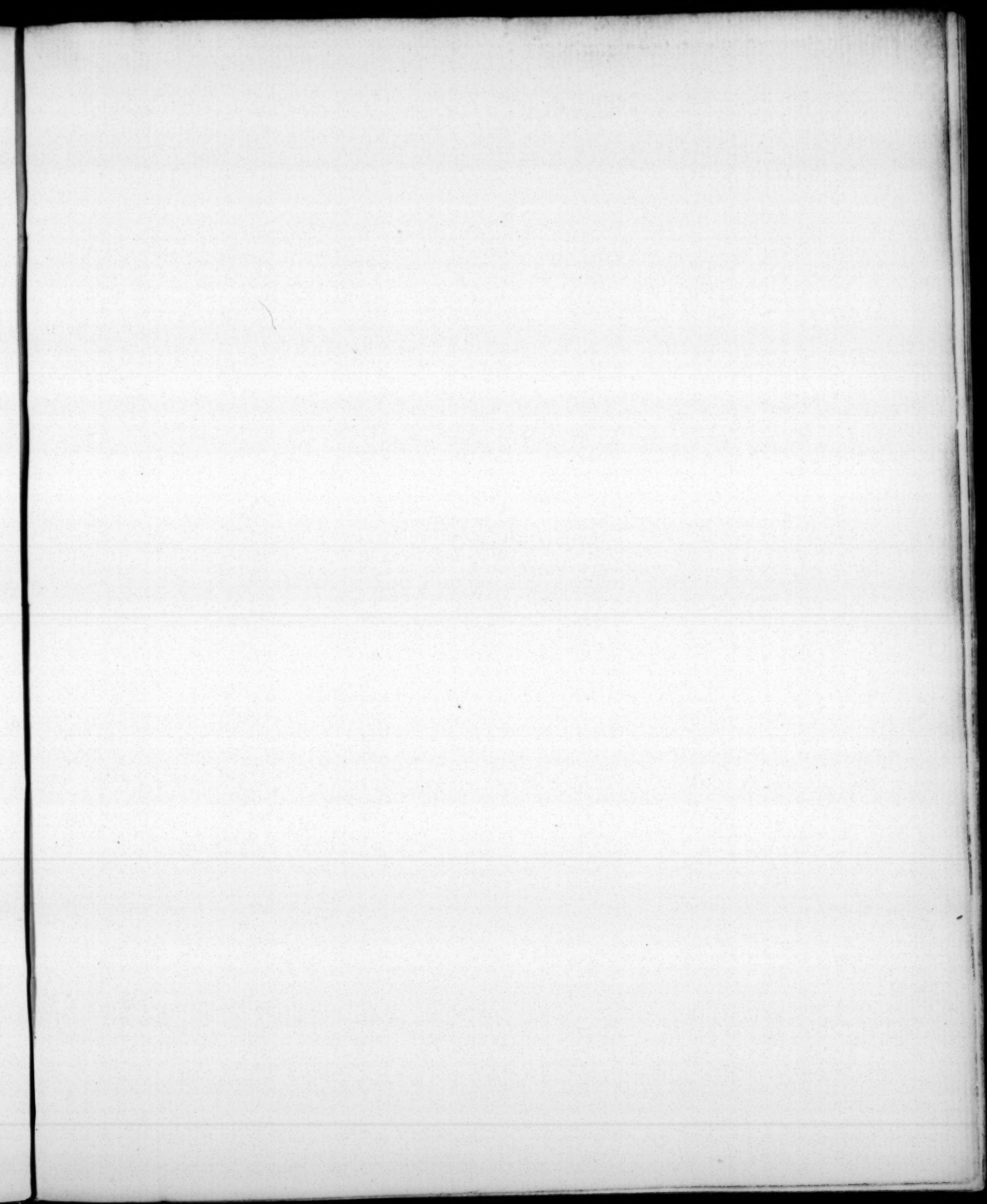
Hasta redibit.

Quinques denos Priamus superbus
Luspide implevit thalamos, sed eheu!
Torpuit tandem, ceciditq; telum im-
belle, sine ictu.

Quare age et rite admonitus feroci
Parcius sævi jaculo, nec ultra
Urge opus, dextrum repetendo in annum
Quam fueris par.

Sin senescentis monita hæc amici
Respuas, fretus viridi juventâ,
Hoc super nostri meliorem utroq;
Consule Wakum.

1 DE 60

Prologus Westmonast.

Intus parantur dum ludi, huc ego prodeo
Veniam precatum pueris, qui pavidus licet
Metusq; suspensi dubio, vobis tamen
Serenitatem destinant Comediam.

Sapete — nam quid inexperti nos possumus
Frequentia par tali, vel dignum auribus
Proferre vestris, quippe qui requiritis
Theatra quales stipata exhibent viros
Exercitato, longus quos finxit labor,
Usq; doctos multo; quos provenerint
Lalera, venustas, oris conformatio,
Gestusq; vis decora; seu grandi velint
Niti cothurno, sive habilem juvat magis
Aptare soccum, commodum facietis.

Accedit adjumentum nec leve aurei
Splendor Theatri, multis aucti sumptibus,
Decusq; scenarum hinc et hinc fulgentium.
Sum Virgines circum assident, catus favens
Usq; Historioni, quiq; iudices sua
Severiores molit elegantia.

His nostra quantum discrepant, quam dispares
Nos, qui decoris omnis omnino rudes
Procedimus, nec artem docti scenicam.

Nil nostra pulchri, cernitis, nil splendidi

Ornat theatra; nulla porro his adibus
Succedit usquam mulier, extra unam Aniculam.
Quid fiet hodie nobis, quid restat spei?
Confugimus ad Vos, summi, quod superest, Viri,
Petimusq, vestra memores ut pueritia
Santo obstupentes et percussos lumine
Pueros misellos vultu recreetis bono.

Et Tu,^a secuta cujus iussa mollia
Hodierna se pandit scena, et labor levis
Movetur, his tu, sint quicunq, lusibus
Adsis benignus. Interim obliviscere
Pompas frequentes lautitiampq, quam tua
Magni paravit granta in adventum hospitis.
Adsis benignus, ne requiras illius
Lucis nitorem: hic sacra desunt pocula
Quae multum amato Mater alma filio
Tudit beata. Nec tamen nobis iners
Cessat voluntas; votis te vocavimus,
Nec nostrâ, quanquam sumptuosa sit minus,
Libentius facta ista gratulatio.

Carmen Saeculare,
in Exoniis Academiae Francofurtanae ad Viadram
Oxonii celebratis Anno Dom. 1706

M. Diva quam magni cerebrum Tonantis
Matris expertem peperit, ferocis
Arbitriam belli simul et tuendis
Artibus aptam;
Seu deos inter superumq; coetus
Proximos Patri capias honores,
Seu favens terris dare jura malis
Ecce urbi
Huc age auratum, Dea, flecte curram
Huc vocata adsis placidoq; vultu
Publicos ludos tibi jam parantem
Auspice pubem.

H. Te juventuti facilem precatur
Te vocat Musis bene notus Isis
Ceteros prater fluvios amica
Vatibus Isis.

M. Te suis poscunt studiis benignam
Te die festo memorant Borussia
Qua sacer Musis recreat perenni
Amne Viadrus.

H. Tu probos mores animosq; castos
Virgo, des tibi tibi supplicanti;
Da tua tibi ingenium otiumq; et
Laudis abunde.

M. Ut juvat festos celebrare ludos!
Quos prius nemo aut hodie superstes
Vidit aut posthac referente Phoebo
Saecula, videbit!

Cerere festivi varium triumphum
Ordinem, cerere ut juvenes patresq;
Docta festinant cumulare multo Al-
-taria dono.

A. Hic Lyra doctus fidiumq; chordis
Aplal argutam cithara Thalia
Ille sermones metrico solutos
Compede fundit.

M. Abditos alter penetrat recessus
Quidq; Natura efficiat, quid infra
Quid supra terras agitet, sagaci
Mente revolvit.

A. Orbis extremos ope linearum
Terminos signat; juvat intueri
Moenia atq; urbes fluviosq; et agros
Indice charta.

M. Solis errores docet hic vagoq;
Tramitem luna, reseratq; gnarus
Quid ferant latum grave quid mirentur
Sidera terris.

A. Quid per immensi dubitamus ultra
Aquoris tractus volitare, notis
Siderum ducti auspiciis et acti
Remige vento?
Castra quid cessat docilis juvenus
Ficta metiri et simulacra pugnæ?
Ecquis arcebit novus Archimedes
Moenibus hostem?

M. Artium faultrix Dea te trecento
Conciunt lingua; tibi dissitarum
Gentium voces properant amico
Plandere cantu.
Te sonant Musæ, Dea, leniori
Stato cantu; bona tu Minerva
Dixeris: linguâ vocat altiori
Pallada Graius.

A. Dispari fervet studio juvenus
Æmula, explorans animo sagaci
Quicquid humanos peperere in usus
Arsq; Laborq;.

M. Lustrit hic agris medicum levamen
Sen cutem undosus gravet intus Hydrops
Sen febris venas nimio calentes
Torreat astu.

A. Ille rixanti populo viritum
Iura distinguit, Titiumq, lites
Inter et Cadum dirimens iniquum
Signat et equum.

M. Hic sacris rite invigilans Deorum
Explicat cultum et dubio quid olim
Praecinens versu monuit Sibylla
Te duce, pandit.

A. Diva, si gratum tibi quid Britannae
Dulce si quando cecidere Musae;

M. Hic si vestrum Juvenes Borussia
Numen adorant;

A. Aespice Ormondum, Teae, prater omnes
Isidi charum; fera sen movere
Bellum, sen gaudet stabilire custos
Otia Musis

M. Principi praeseas faveas Borussia
Principis cura faveas Togatis
Protegat Musas peragatq, felix
Munia belli.

H. Qua lavat Camus, lavat Isis arces
Anna tutatur Britonum Cameras
Te bonam, Dallas, bona, te benignam
Sentiat Anna.

Illa per longas Superis amata
Floreant menses; stabilem reponat
Gentibus pacem placidasq; pacis
Nutriat artes.

M. Prosperis, Diva, auspiciis Borussia
Cesaris nomen super astra tollas
Da dies letos, studiumq; dextro
Omnia firmes.
Te duce insignes referat triumphos
Victor, et lauro caput implicetur,
Si comas malit potiore ramo
Cingere Olive.

A. Saeculo festos revehente ludos
Diva sis nostri memor; Artiumq;
Dicier nutrix cupias; decusq;
Adde Camenis

M. Mutuum gentis studium utriusq;
Proroges fauste veniens in aevum
Miles et junctis opibus juventus
Anglo-Borussia.

A. Excolant artes socias
Idem amplexu fovet
M. Tu vicem alternans fo

Interlocutores Guil. Har
ex Ode Christi, Sup. C

as Camend;
veat Viadrus;
foveas amicum
Isi, Viadrum.

Harvey. & Amos Meredith
n. Ord. Commensales.

Te ferunt casâ doluisse deatrâ
Prodigum vitæ cupidumq; lethi;
Dum timent magni vitio Parentis
Arma nepotes.

Narrat hos Pthio similes Achilli
Fama veloces pedibus, nec ulla
Parte capturos nisi vulneratis
Calcibus ictum.

Hic triumphales celebrare pompas
Et Duci latos properant honores;
Dum Doctarum genus omne cingit
Tempora lauro.

Multa Durfeii levat aura musam
Dum super rubes et in alta surgens
Marlburum calo et mediis micantem
Inserit astris.

Si super me quid rogitabis, audi;
Vivo jucundus valeoq; præter
Dura quod sors te socium negarit
Cætera lætus.

Solum nobis bene preparatum
Dulce lenimen misero, quod almos
Sensit Octobres quater et benignis
Claruit annis.

Hoc dedit vires tripliciq; lauro
Stat Britannorum redimitis heros
Robur hinc crescit solidum mihiq;
Musa Doctæ.

Wigan Stephano Fox.

O juvenis, cui non vitæ integritate, politis
Moribus, ingenio vultu, sermone, faceto,
Eloquioq, parem novi, aut quis noverit alter,
Accipe, non quid agat, sed ubi sit; Amiculus errans.

Me nunc. ^{#3}Proregemq, meum tenet Insula parva,
Parva, sed haud paucis jamdudum habitata colonis,
Ex fortunatis quæ dicitur una, Madeira;
Sacerum atq, sacerdotum magis et Monachorum
Et Culicum, quam vel pecoris vel panis abundans.
Divitias faciunt litri Bellaria, nec non
Vinum, quod quoniam Patriæ natura negavit,
Solo quantivis audax Brito querit in orbe.
Ares præter calum non visu hic digna, serenum
Nec portus quævis stationes est tuta carinis.

Cras mare per vastam torrentia rura pelemus,
Quæ Aegeum domitor Cromwellus ademit Ibero.
Quid curem? haud sole sentire incommoda ponti;
Namq, cibum bene edo, et Stomacho citò concoquo forti,
Non exquisitum neq, Clovisii arte paratum.
Nec fremitus maris, aut ventorum murmura somnos
Impediunt, clamorq, virum tractusq, rudentum.

[#]Governor Trelawny, wth whom He was going to Jamaica.

Cum veteri haud defuit sermo jucundus Amico;
Cui comes it, longi per tot discrimina cursus,
Bella, modesta, decens, generosa, affabilis Uxor;
Rebus et officiis vitæ communibus atq;
Lata ministeriis, nec sexus jure molesta.

Ergo nec curas nec lædia magna reducent
Itq; venitq; dies, sicut traducere multas
Haud mihi contigerit, nisi tecum suavius horas.
Triste gelu veris Sol pellit amicus, et atra
Caligo et tenebra nebulaq; a mente recedunt;
Cognatamq; animam caelestis temperat Aether.

Adde quod accedunt non pessima signa salutis,
Inq; effocta subinde brevis redit inguina virtus:
Immo militiæ juvenilis opuscula grata
Si libeat renovare, haud ullo tempore credo
Nunc desiderio me corpus fallat inani.
Nec facile huic poterit comes usquam defore ludo;
Hic possum roseos Europa agnoscere vultus
Hispanas, Gallasq; atq; Anglo et Scoto Britannas,
Et quas cum sero et coriis olidoq; butyro
Prole feras lepida sapiens Hibernia mittit
Scortatum carâ pro religione, peregrin.
Hic Africa sobolem, et quas Indus uterq; colore

Multipli profert, variisq; parentibus orti
Confusa mixtum referunt sub imagine semen.
Candida si nolit, fuscā tentare, licebit;
Plusq; semel neget amplexus si fusca petitor
Haud merita nigra capiant fastidia forma
Ut malim totis miserè prurire diebus,
Atq; adimal somnum non exsaturata libido.
Nam quamvis simo nares crispique capilli
Haud valde afficiant oculos, vereremq; laessant
Non ideo tamen et nigris sua gaudia desunt:
Est etenim quiddam magni pelulantia flammans
Luminis, atq; renidens dentis candor eburni,
Prominulusq; tumor labrorum ad basia promptus,
Lusq; haud facilis est aut aspernanda voluptas,
Extra molles major cutis et calor intus
Verum hercle haud opus est in terras unde lues hoc
Orta est, ut fedi referam contagia morbi;
Nunc etenim Ratio valet, est cum infirma Cupido.
Accineat sine me, durus cestamina Triton
Cui stomachum minime porciq; bovisq; saluti
Libra gravat, tripliciq; obducta est hastula ferro.
Hac re itaq; abstineo, et casti plenissima lecti
Semivir ipse precor tibi gaudia Semi-marito.
O tandem dulci potiaris virgine, conjux,
Et jam vernantem propera decerpere florem.

Vos nunc et non una manet felicior illa
 Quae dexteras conjunxit hymen Wilming volentes.
 Parce tamen sponse nimium meluendes tenella
 Ne vires effunde omnes; sed crescit ut illa
 Crescat amor tuus et longum perduret in aevum.
 Haec in consiliis adiutrix fida, tenasq;
 Commissi, princeps inter numeretur amicos.
 Hanc usq; in sermonibus hanc mensaq; toriq;
 Incundam comitem invenias atq; uniter aptam.
 Hoc tibi connubio producat leta feraci
 Tot numero quot vis pueros quot visq; puellas.
 Hosq; tibi et fratri similes, similesq; sorori
 Et socri, uxoriq; tuae, proliq; sororis #
 Efficiat natura ac disciplina Parentum
 Estis ut ipsi, praeclara et varia indoles, cunctos.
 Ipse, equidem (michi cras licet huic sententia discors
 Forte erit) has decrevi animo non tangere curas.
 Crede mihi post lustra octo nil dulcius est quam
 Quandocunq; libet vacuo recumbere lecto.

Mr Digby is left out for no other reason but that Husband
 can't stand in the verse.

Epitaph on Evan Price Huntsman
to Tho Mansel Esqre
In Margam Church in Glamorganshire.
By Sp. Spratt.

Vos qui colitis Hubertum
Inter divos jam repertum
Cornuq, quod concedens falis
Reliquit vobis, insonatis
Letos solvite clamores
In singultus et dolores.
Nam quis non tristi sonet ore,
Conclamato Venatore?
Aut ubi dolor justus, nisi
Ad tumulum Ivani Price?
Hic per abrupta et per plana
Nec pedestardo nec spe vanâ
Canibus et telis egit
Omnes quod in Sylvis degit.
Hic cecidit mare puro
Et cervis ocyor et euro;
Venaticis intentus rebus
Tunc cum medius ardet Phoebus
Indefessus adhuc, quando
Idem occidit, venando.
At vos Venatum illo duce,
Alia non surgetis luce.
Nam Mors mortalium venator

Lui ferinâ nunquam satur
Cursum prævertit humanum
Proh dolor! rapuit Evanum.
Nec meridies aut Aurora
Vobis reddent ejus ora.
Aestat illi nobis flenda
Nox perpetua dormienda.
Furivit multâ laude motum
Cursumq; vitæ longe notum.
Reliquit equos, cornu, canes;
Tandem quiescant ejus Manes.

Evano Rice
Thomas Massel
Servo fideli
Dominus benevolus
D.

Obiit 1702.

To Mr Capen his Son Ann Apstolon Curzon's
going into Greece.

Eia! multato mihi dic amictu
Quo tuus Iann sergerit oves; quali
Corporis, et quo sit pedes, quâ ves tura;
Num sibi major

Virus, incepta graditur virili,
Dexteram apponit lateri, Sinuq;
Inserens laevam num imitatur acta
Hæstaq; patris?

Heusd lo es
eruse his son
in position.

Oh! dic multumq; imiletur; et par
Sit Patri, id tantum precor; oves tali
Corporis gestu simili, et decoris
Simplice cura.

Sit sciens æque et bonus; æque Amicis
Comit et constans, pariterq; charus;
Mors sit æque repens macula, æque aperta;
Libera dextra.

Sit pasci tecum Fidelis; nusquam
Immemor quo de bona cuncta fides
Profluat; quem diligere, ac vereri
Sit sua morum

Forma, virtutum hoc Caput; hoc Crigo
Omnia; hic fixo pede conquiescat;

Hæc eat calle intrepidus, viamq, af-
fectet Olympo.

Indole, utitur stabili; appetente
Consili^{um} verum ut propria sit Ipsa
Arbiter mentis; neq, vela vento

Explicet omni.

Ille tu et rerum Dominus tuarum
Eslo; plus quam se sua scire, passus
Neminem; rebus celer, expeditus,
Gnarus agendis.

Atrenus quâ res, sic occupatus
Cumq, ludere, aut studio, domive,
Aut foris, nusquam piger, otiose,
Lassus inerti.

Sic tibi vixet similis, fructuq,
Integrâ famâ, incolumi salute, et
(Summa quæ vitæ Bona) mente sana in
Corpore sano.

Missp.
De Deum

In obit. Reg. Marid 4

Georg. Prin. David 9

Arafic. Asopo 15

Paterculo 17

Charlet Percivallo 19

Percival Charletto 22

Davidi Gregory 24

Johanni Keil 33

Johanni Nield

Verticis custos 36

Chare Vir cyebri 44

In commissa dia 133

Edwardo Hinton 36

Henrico Bridges

Grande par Patrum 45

Dum salutantum 47

Urbis insana 60

Est tibi tandem 62

Roberto Eyre 66

Josepho Taylor

Si dies si pars 67

Est mihi Octobres 71

In sciens legum 76

De Senatorum 82

Spankemo 84

~~Fragment~~ 107

Johanni Friend

Arte quam certa 11

Dum steli volvens 14

Estne qui fidus 19

Phoebe ter dixi 27

Friende quem Phabry 29

Qualis infauste 53

In domi felia 56

Estne mi quisquam 77

Quam tibi millo 41

Integre vita 135

Johanni Dolben

Musica proser 40

Quid senis coi 43

Sape tentanti 51

Dum habum ut mor 64

Caro in vinelo 69

Estne te quisquam 72

Quid senis sancti 74

Canticum quod Dux 79

MS. # Caro Vir Musis 97

~~Ingalmenbis~~ 109

Wigan

Marao 101

Johanni Friend 105

Irelandno 107

Henrico Fox 117

Fragment 130

A. Friend

Duci Norcast — 109
In effigiem fratris — 111
Epiphani Carteret — ibid.

Broxholm Car. Hedges 103.

Leith.

Pultencio — 112
In Milvum — 113.

Idide o leporis — 115.

Desiderata — 93.

Errata quo dam vel
for lapsu emendanda ex MSS.

11.15 dele (!)

12.1 Idem

26.1 ~~lepe~~ (blando)

50.7 dubius ferarive.

52.7 Lervane

56.11 pendeat

~~54.11 ut.~~

59.5 O Batavi Patrio n'm:

67.2 ad finem dele;

71.12 Reficit

80.17. Ecstasis

gustassi anco
La delle gioie
riamaro

Diretti zi

tutto il

che

